MURATARAL _ MELİH41

Geçim derdini, can sıkıntısını, aşk yarasını Karı-koca kavgasını şipşak keser Her derde devadır ... GIRGIR da GIRGIR

150 KURUŞ PAZAR GÜNLERİ ÇIKAR SAYI:139

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

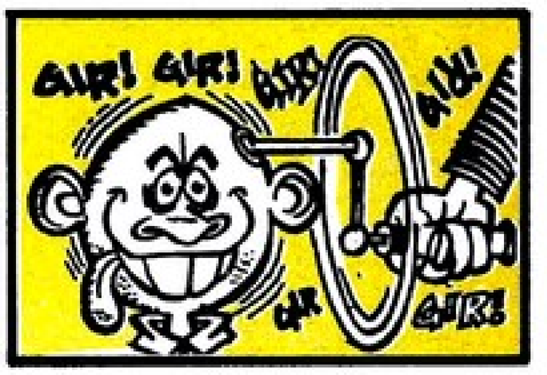

METAL HOLDİNG KÂR MERAL HOLDİNG EFKÂR DAĞITTI

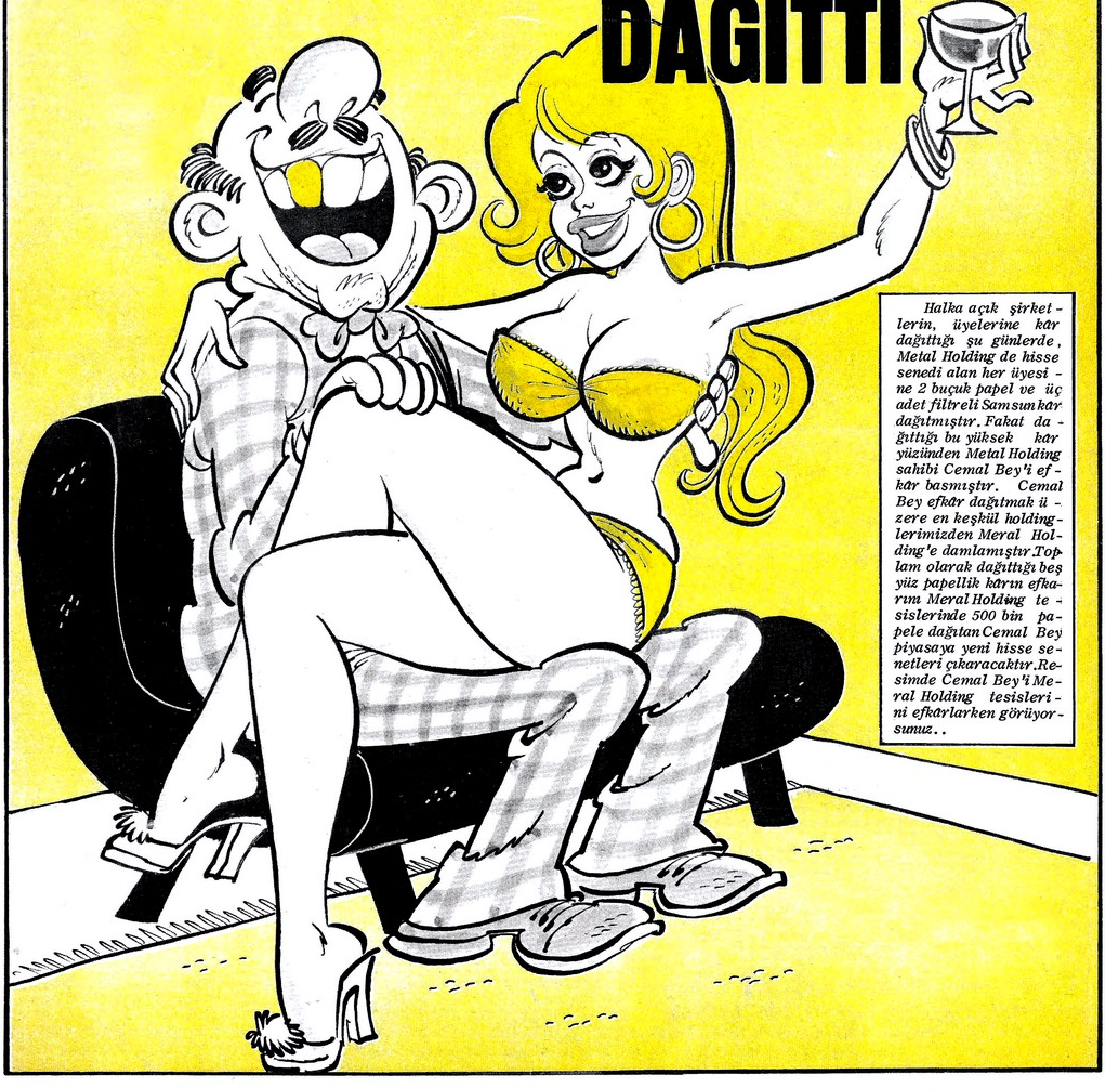

Halka açık şirketlerin, üyelerine kâr dağıttığı şu günlerde, Metal Holding de hisse senedi alan her üyesine 2 buçuk papel ve üç adet filtreli Samsun kâr dağıtmıştır. Fakat dağıttığı bu yüksek kâr yüzünden Metal Holding sahibi Cemal Bey'i efkâr basmıştır. Cemal Bey efkâr dağıtmak üzere en keşkül holdinglerimizden Meral Holding'e damlamıştır. Toplam olarak dağıttığı beş yüz papellik kârın efkârım Meral Holding tesislerinde 500 bin papele dağıtan Cemal Bey piyasaya yeni hisse senetleri çıkaracaktır. Resimde Cemal Bey'i Meral Holding tesislerini efkârlarken görüyorsunuz..

ÇİÇEĞİ BURNUNDA KARİKATÜRCÜLER

MERABAYIN

✱ Ben, Alfebeyi söktüreli beri okuma hastasıyım - dır... Hatta bana okumanyak bile diyebilirsiniz. Aman sakın beni kültür deryası bir allâme sanmayın. Ekonomi kitaplarından Tom Miks dergisine kadar karman çorman rastgele okurum. Hatta yolda giderken dükkân tabelalarını bile okurum... Ama üç aydır okurken en keyiflendiğim yazılar sizin mektuplarınız oluyor. İçinde övgüsü, yergisi, hafiften kalaylaması olan ama, gönülden yazılmış, gıllıgışsız mektuplarınız... Hepsi can, baş üstüne... Fakat sorularınıza tek tek cevap verememek üzüntüden ülserimi azdırıyor. Bu hafta hiç olmazsa ortak sorularınızı azbuçuk cevaplandırmaya çalışacağım.

✱ Yayınlamayamadığım karikatürleri beğenmemiş değilim. Çoğu pırıl pırıl zeka fışkıran, acemice ama gelecek için "Yarınlar bizim"deyen sevimli çizgiler. Ben bunların içinden Gırgır okurlarının, en hoşlanacağını sandığım karikatürleri seçmek zorundayım. Bir de sabırla çok çalışanlara öncelik tanıyorum... Çünkü çok defa kocaman bir zarf geliyor. İçinden çıka çıka bir tanecik karikatür çıkıyor. Belli ki ikinciyi bile çizmeye sabır göstermeden hemen olsun bitsin istiyor gönderen kardeşim. Yani, masanın kenarına ilişip ve ilk akla geleni çiziktirip, karikatürcü olunacağını sanmayın. İlk okulu bile 5 yıl okutuyorlar adama... İnanın karikatür çizmek sindirim sistemini yahut Türkiye'nin akarsularını öğrenmekten daha zordur. Seviyorsanız, çalışıyorsanız, sabrediyorsanız mutlaka karikatürü kıvırırsınız. Çünkü Nasrettin Hoca'nın torunusunuz.

✱ Size hepcek sevineceğimiz bazı rakamlar vereyim. Köşemız başlayalı I3 hafta geçmiş. I3 sayıda, tam 6I tane karikatür yayınlanmış. Bi düşünelim bu 6I güzelim karikatürün varlığından şu dar dünyada kimsenin haberi yokken, birdenbire yüzbinlerin seyrettiği, güldüğü eserler haline gelivermiş.. Afferim hepimize.. Sonra bu I3 sayıda tam I39 kardeşime cevap yazmışım.. Daha yazacaklarım da cabası. Uzun sözün kısası bizim pabucumuzu dama atacak, zıpkın gibi bir karikatürcü kuşağı geliyor.. İşte onlar sizsiniz..

✱ Para konusuna gelince. Gırgır diğer dergiler gibi "Amatör köşesi" üç kâğıdına yatıp emeklerinizle, sayfa dolduran bir dergi değildir. Eğer bir karikatürünüz çıkmışsa işimize yaramış demektir. Dolayısıyla piyasadaki profesyonel karikatür bedeline yakın bir ücret alırsınız. Böyle davrandığımız için diğer yayınlar bize bozuluyorlar bile...

✱ Hâlâ nasıl kâğıda, hangi mürekkeple, ne boyda çizeceğini soranlara son üç aylık gırgırlarda bol bol cevap var.

✱ Yaptığınız davetler için sağolun. Elbet ilinize gelip yüzyüze söyleşip, dertleşmek çok faydalı olacak. Marangoz tutkalıyla yapıştığımçalışma masamdan bi fırtlık izin alır almaz sizin için oynaya, hoplaya gelirim. İlk ağızda en fazla mektup gelen Ankara ve İzmir'e mutlaka birer sefer yapmayı düşünüyorum .. Gününü saatini gırgır'da bildireceğim. Buluşup hasret gideririz.

✱ Bir de kişiliğim için sorularınız ve fotoğraf istekleriniz geldikçe gert gert gerinip kendimi aynada şööle bir süzüyorum. Ama bir taraftan da utangaçlık basıyor üstüme başıma. Biz karikatürcü ve yazıcı takım, artist, şarkıcı, televizyoncu milleti gibi seyircimizle yüzyüze değilizdir. Çizimiz, yazımız sevilse bile kendimiz Yalova kaymakamıyız. Kısacası yüzümüze karşı pohpohlanmaya alışık değiliz. Kızarıp, bozarıp, akım derken kakım deriz. Ancak ikametgâh sureti için filan resim çektiririz. Bu yüzden fotoğraf gönderip, hakkımda yazı döktürmeyi beceremiyorum. Bağışlayın.

Hadi bakalım kalem kâğıt başına...

OĞUZ ARAL

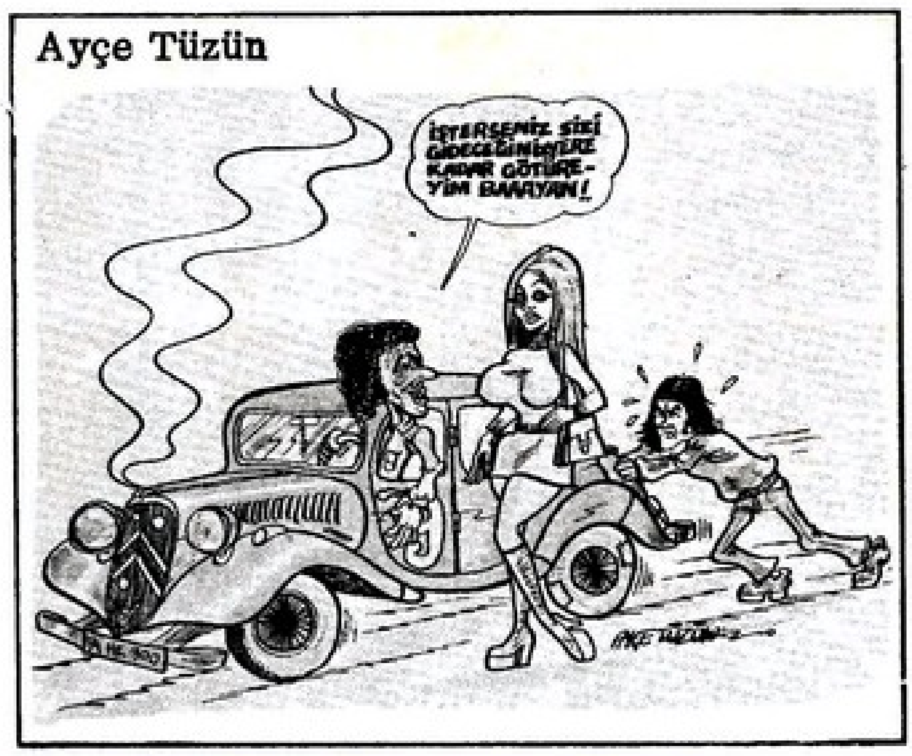

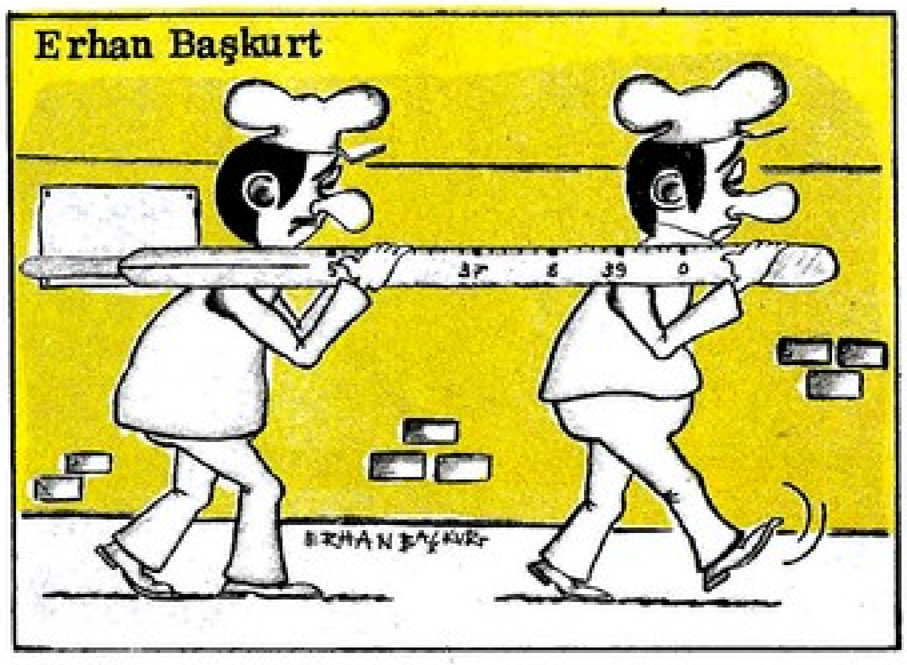

-Şu hasta zürafa iyileşmedikçe bize rahat, huzur yok.

Açık oturum

YIL : 3
SAYI : I39
6 NİSAN I975

Veb Ofset İleri Matbaacılık Anonim Şirketi Adına Sahibi: HALDUN SİMAVİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: HASAN GÜLCAN, Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Basıldığı Yer: Veb Ofset Matbaası-Alayköşkü Caddesi, Cağaloğlu-İstanbul

Telefon:
27 37 61
27 83 20

Geçim derdini ,
can sıkıntısını,
Karı - koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIR GiREN EVE GiRMEZ DEVE

ARTIK BiZi YENECEK TAKIMIN ALNINI KARIŞLARIM

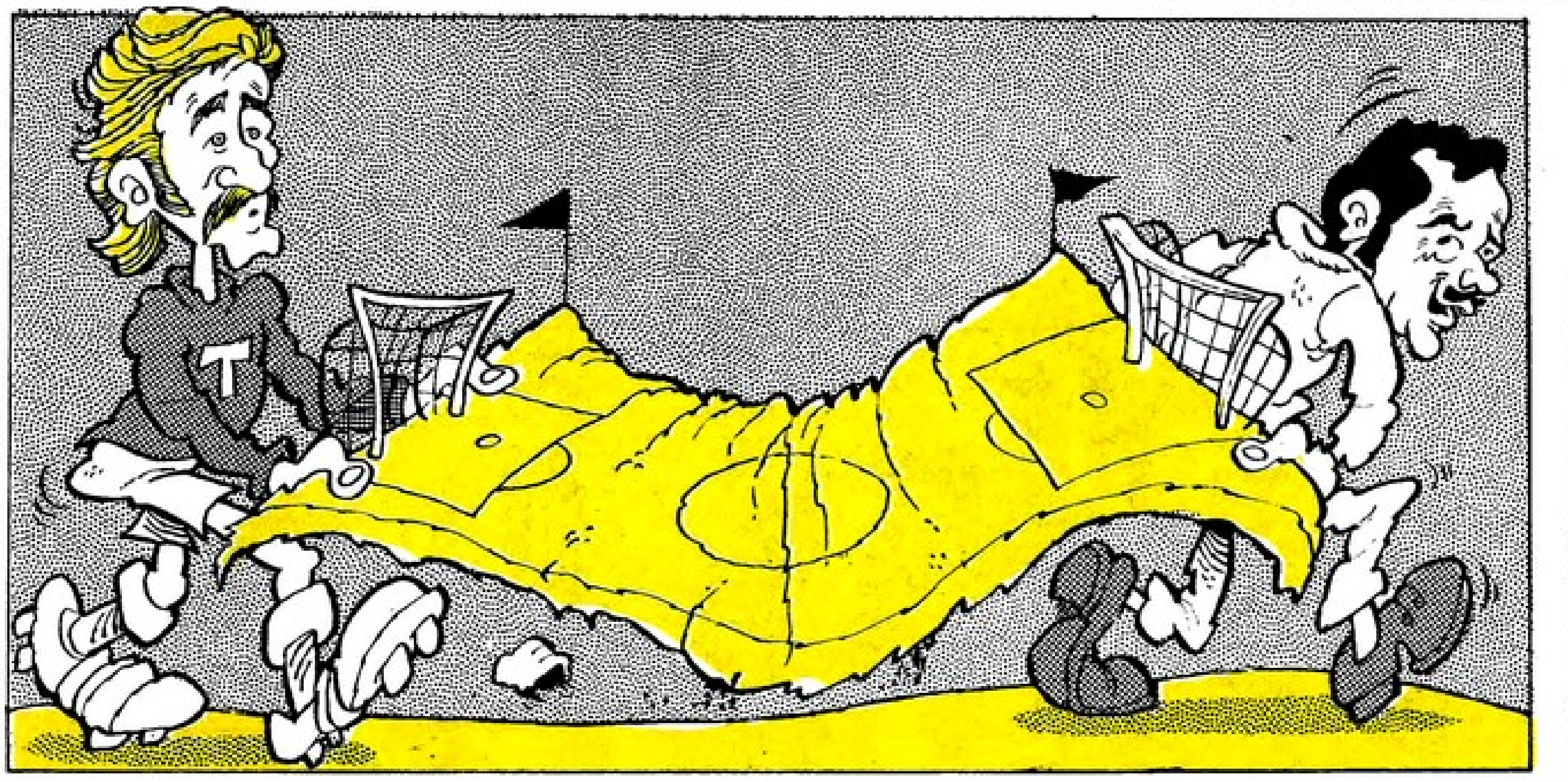

COŞKUN BOZARI YENİ TAKTİĞİ AÇIKLADI

Rusya'ya da yenilen Milli Takımımızın , çok teknik direktörü Coşkun Bozarı bulduğu yeni taktiğe göre artık dış sahalarda hiç yenilmeyeceğimizi söylemiştir.

Coşkun Bozarı: -"Biliyorsunuz,İzmir Atatürk Stadı bize gayet uğurlu geldiğinden orada hiç yenilmiyoruz. Durumu,Spor Bakanlığı'na altı pas üzerinden anlattım. Yeni taktiğimi çok ilimsel ve bilimsel buldular. Şimdi Atatürk Stadı'nı mimar ve mühendisler ince duvarlı,kolay taşınabilir bir şekle sokacaklar. Ve bundan sonra dış sahalara giderken mübarek İzmir Atatürk Stadı'nı sırtlayıp götüreceğiz. O zaman her takıma beş çekmezsek ben de adam değilim."demiştir.

TELESPOR BU HAFTA YIRTIK KÖYÜ GENÇLERİNİ DE DÜŞÜNDÜ!...

Tele-Spor'un bu haftaki konuğu Yırtık Köyü'nün Pırtık Lisesi...

Bu programda "Anadolu Titreşim" Pop Hop Topluluğu'nu kendilerine özgü şarkı ve enstrümanları ile birlikte izleyeceğiz.

Dört elemandan oluşan,"Anadolu Titreşim" orkestrasında ritim gitarda Ramazan,solo inekte Şaban, elektro güğümde Bayram ve tek beygirlik motorsikleti ile "Grınn. Vrınnn..."şeklinde egzos sesleri çıkarıp vokal yapan,asi genç İbraam yer alıyor. Ayrıca çift sesli koroda iki Denizli horozu da var. Sırasıyla okunacak aracmanlar:

Sütü seven kombiyen,dikenine katlanır,Jötemciim.
Dangır,dingir,dongur.
Sıvas ellerinde kuyruklu piyanom çalınır.

Resimde,Eurovision'a katıldığı halde hakkı yenen Anadolu Titreşim Orkestrası'nı son provasını yaparken görüyorsunuz.

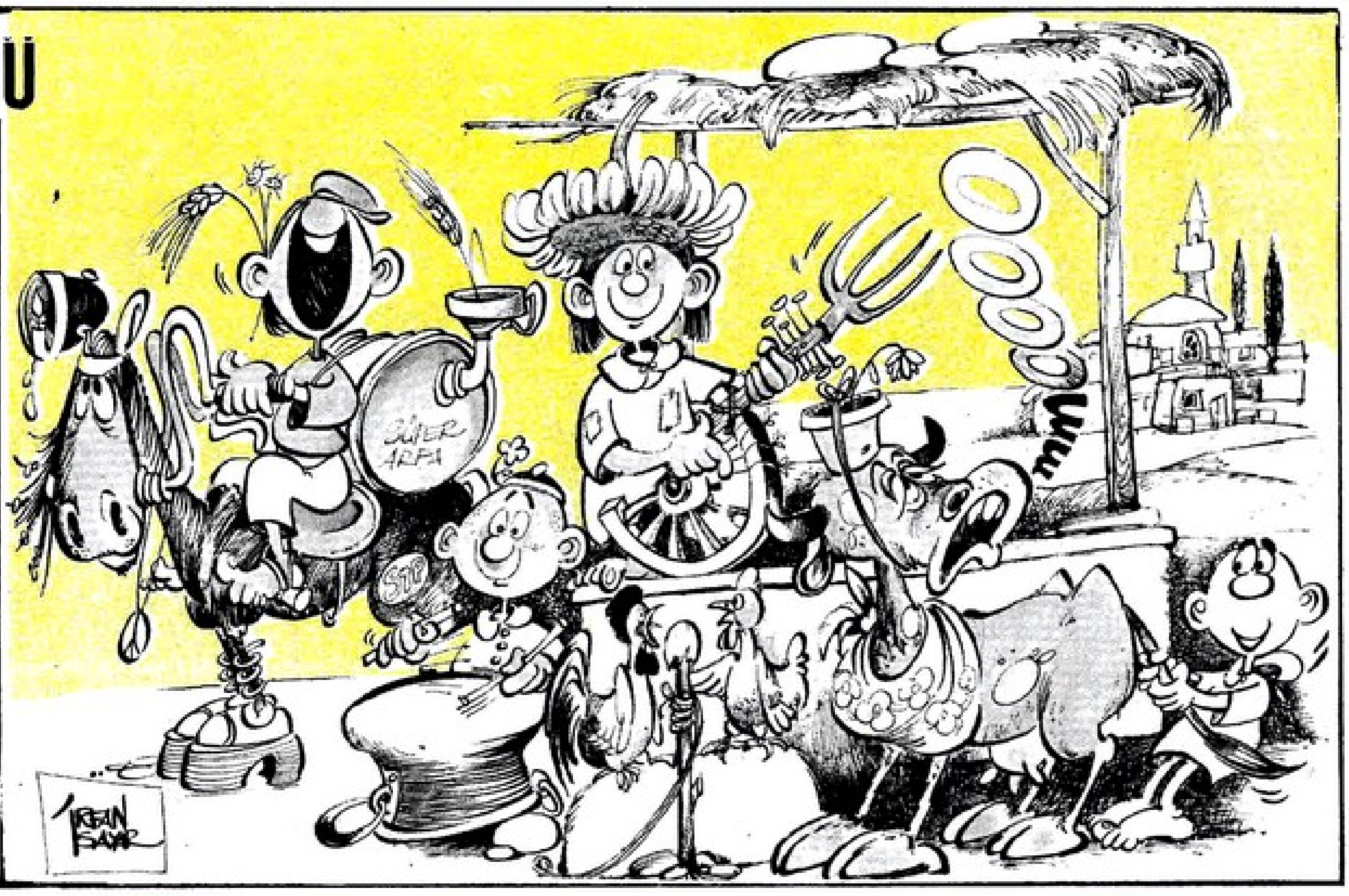

Utanmaz Adam

FUTBOLCU

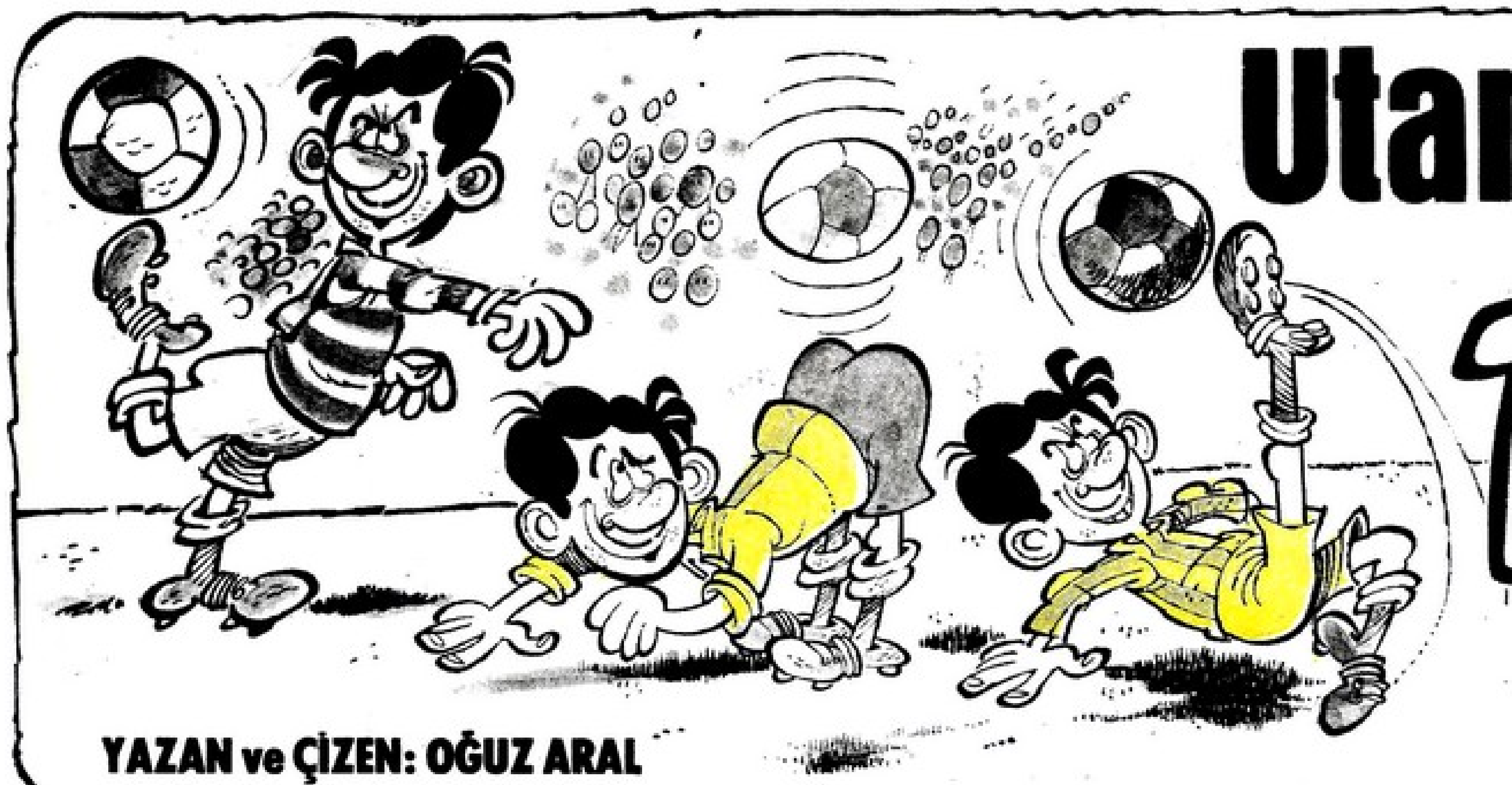

Beleşino adlı ünlü bir futbolcunun kılığına giren Şeref. Los Perişanos takımına transfer olur. Kulüpten paraları sövüşleyen Şeref, maça çıkmadan tüymek ister ama halk onun futbol oynamasını istemektedir..

YAZAN ve ÇİZEN: OĞUZ ARAL

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

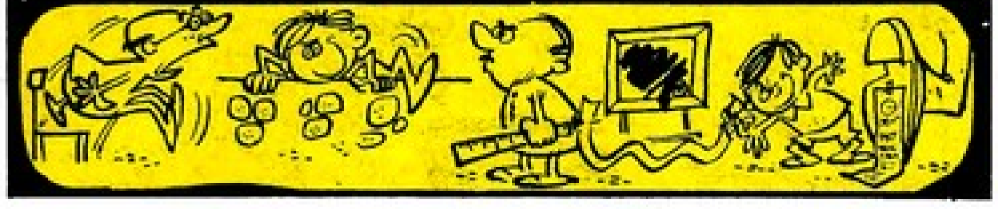

ÖĞRENCİLER GIRGIRLARINIZI ŞU ADRESE POSTALAYIN
GIRGIR DERGİSİ
ALAYKÖŞKÜ CAD.
CAĞALOĞLU-İST
(Okulunuzu belirtin)

NEYİ HESAP EDİYOR MUŞ?

Bizim okulda Cimri Hasan'ı tanımayan yoktu. Sene sonu gelmiş herkes karneyi almıştı. Hasan sınıfı geçmişti. Hasan'a baktım bir şeye dalmıştı. Yanına yaklaştım:

-Derin derin hesaplara dalmışsın.

-Öğretmene, arkadaşlara, bakkala borçlandım da.

-Onları nasıl ödeyeceğini mi hesaplıyorsun?

-Hayır. Başka şehirdeki bir okula yazılmanın kaça mal olacağını hesap ediyorum.

TARSUS TİCARET LİSESİNDEN
İBRAHİM BALIKÇI

HOCAMIZI DOLANDIRDIK

Lise III'de okuyor boş zamanlarımda taksi şoförlüğü yapıyordum.. Bir gece geç vakitlerde durakta sırada beklerken, halinden yabancı olduğu belli orta yaşlı biri, arabama yaklaşıp buranın yabancısı olduğunu kendisini en yakın otele götürmemi söyledi. Yabancıyı birkaç mahalle gezdirdikten sonra otelin önüne bırakıp otuz lirasını aldım.

Sabahleyin uyanan adam otel katibine bir taksi çağırır mısınız, çarşıya ineceğim deyince otel katibi gülerek. Beyim zaten burası çarşı.

Ertesi gün okula gittiğimde yeni bir hocanın geldiğini duydum meğer o akşamki yabancı boş geçen Fransızca derslerine tayin olan hoca değil mi!

HENDEK LİSESİ'NDEN
MEHMET HACIOĞLU

sevgili öğretmenim

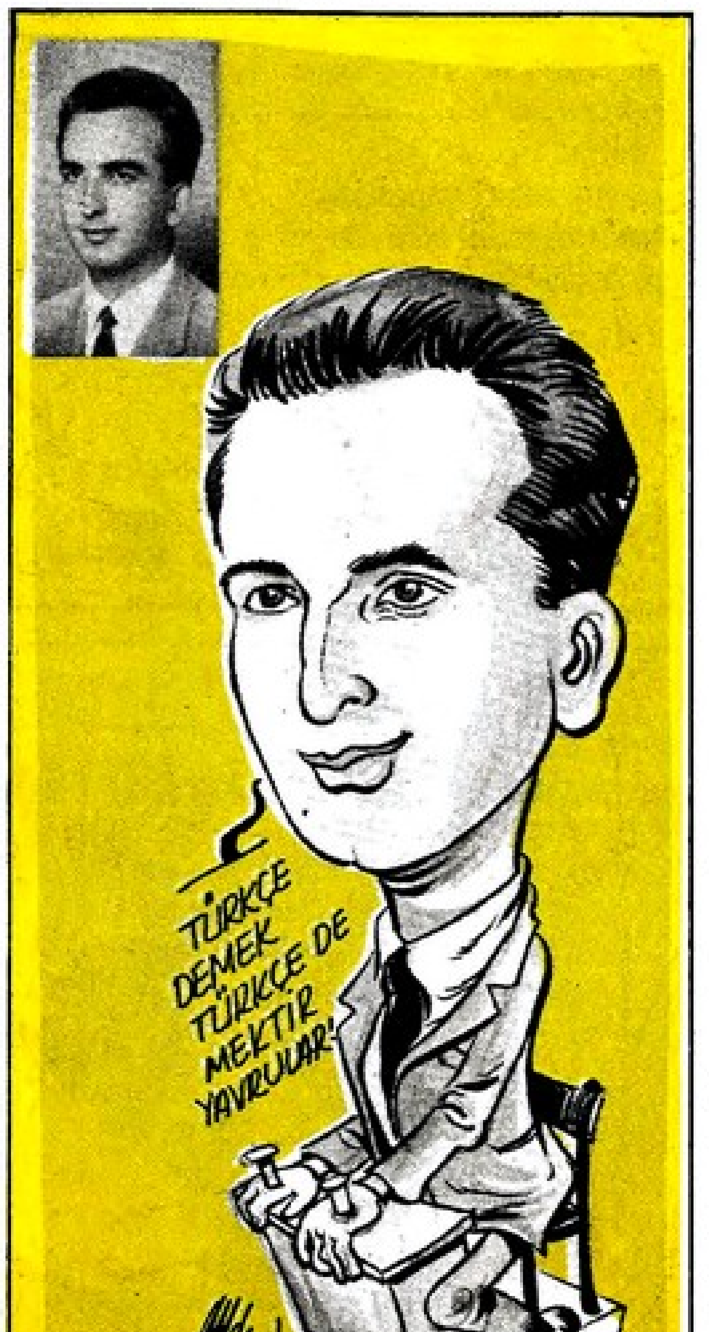

SİVAS TİCARET LİSESİNİN TÜRKÇE ÖĞRETMENİ

AYHAN AK

En sevdiği yemek: İmam bayıldı-Patates püre.
En sevdiği artist: Danyal Topatan.
Önemli özellikleri: Türkçe konuşması, pantalon giymesi.
Sevmedikleri: Ayı Nusret-Halil'in sıtma görmemiş sesi-Sulu köfte yemeği.
Unutamadığı film: Unutma Beni.
Vücut ölçüleri: 80-90-80
Sınıfımız hakkında düşündükleri: Pek iyi bir intiba bırakmamışız.
Yapamadıkları: Roman yazamadığına çok üzülüyor. "Oh!." diyor. "Şu R harfini bi güzel yazabilsem Roman yazmış olucam"
Sevdiği ressam: Tebeşir Narfai, (Sınıfımızın malum ineklerinden-dir.)
Giydiği kıyafet: Ceket giyer, gömlek giyer, pantalon giyer, kravat bağlar, halimize ağlar. Spor kıyafet; Futbolcuların giydiği formayı sever

VEDAT YARIMCAN

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIRINIZ BOL OLSUN

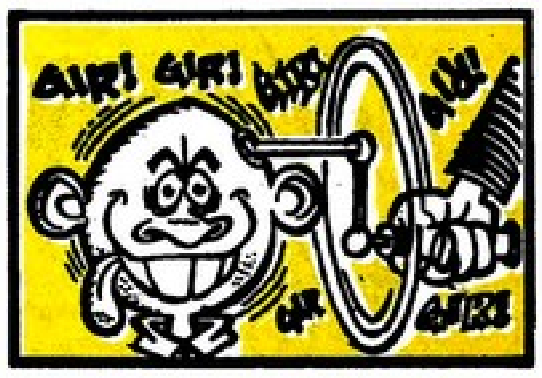

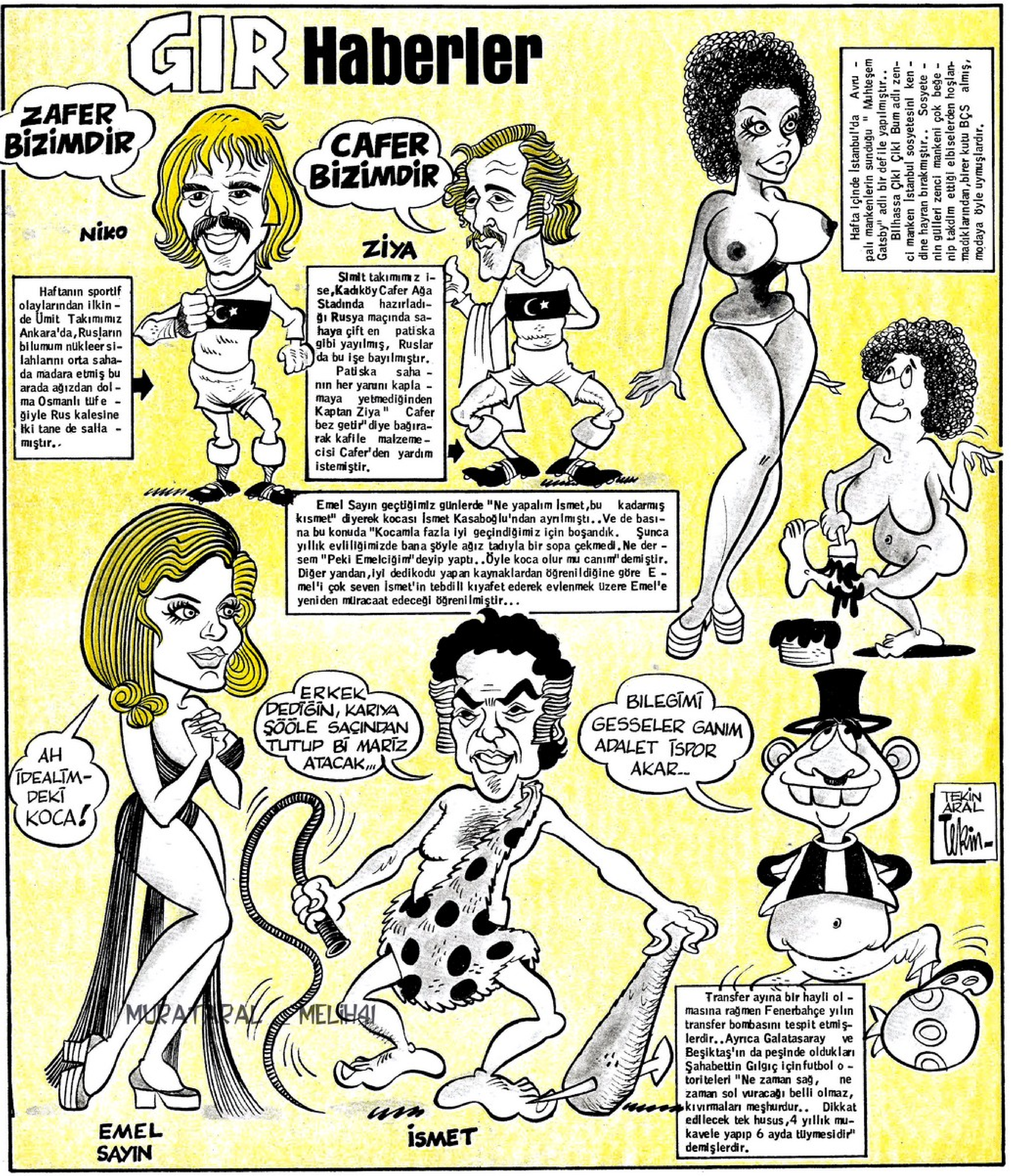

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

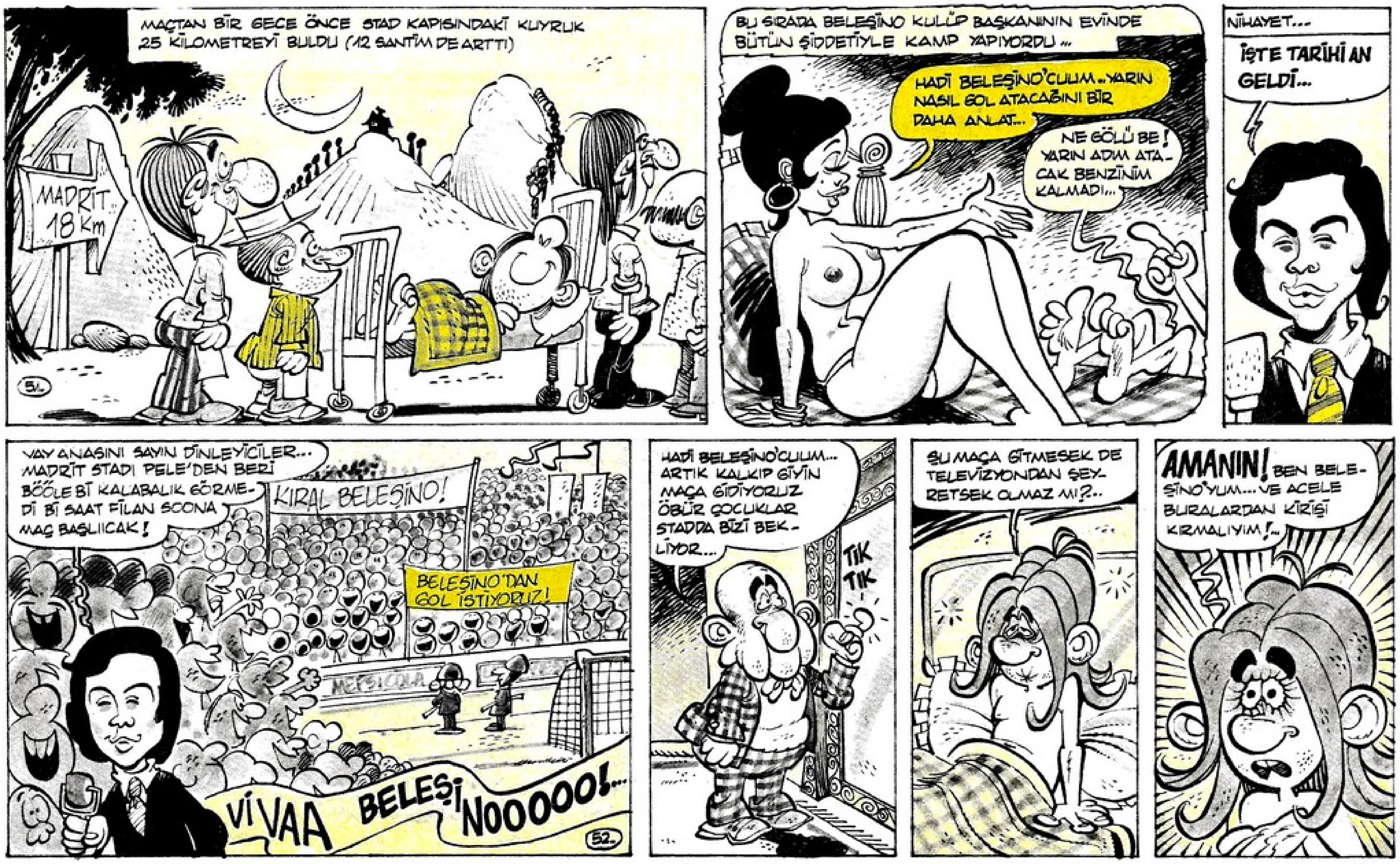

RESSAM

Fizik öğretmenimizin güzel resim yaptığı okulumuzda meşhurdur. Biz de bunu bildiğimiz için fizik derslerinde resimden bahseder, öğretmenimizi sinirlendirirdik bize girdiği yıllarda. Yine bir seferinde öğretmenimiz konuyla ilgili olan şekilleri tahtaya çizmişti :

Bu sırada arkadan boru sesli Hayri, hocamıza seslendi :

-Hocam! Lisedeyken resminiz kaçtı?

Öğretmenimiz bu sözlere bayağı sinirlenmiş olacak ki, bir Arşimet edasıyla bağırarak sınıfa seslendi:

-Bıktım be! Hep resim, resim. Biraz da bana fizikten bahsedin, fizikten!

Yine arka sıralarda oturmakta olan Ali kart sesiyle, biraz da sinsi şekilde hocaya seslendi, ağzını ısırarak:

-Lisedeyken fiziğiniz kaçtı hocam.

TARSUS CENGİZ TOPEL LİSESİ
NECATİ ABACI

Sınıfın en Gırgırcıları

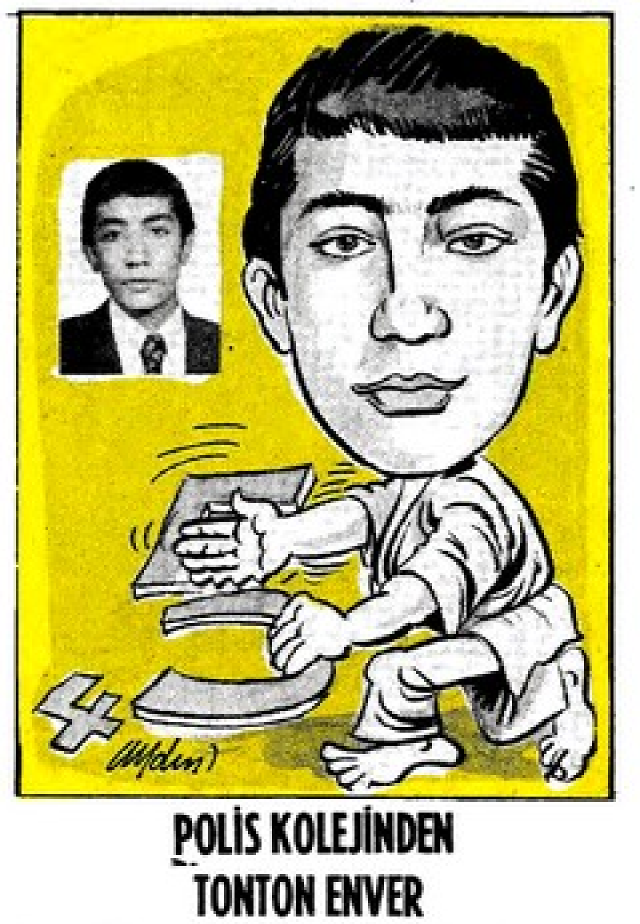

POLİS KOLEJİNDEN TONTON ENVER

Sevdiği oyun: Pişti-Papazkaçtı
Gitmek istediği ülke: Danimarka
Sevdiği yemek: Karnabahar-ilkbahar (Yemek sanır bizim Enver)
Beğendiği araba: At arabası :
Sevdiği artist: Yasin
Uğurlu rakamı: 00
İlerde ne olmak istiyor: Polis
Parası var mı? : Söylemedi
Oturduğu yer: Sıramın üstündeyim

REMZİ İŞİM

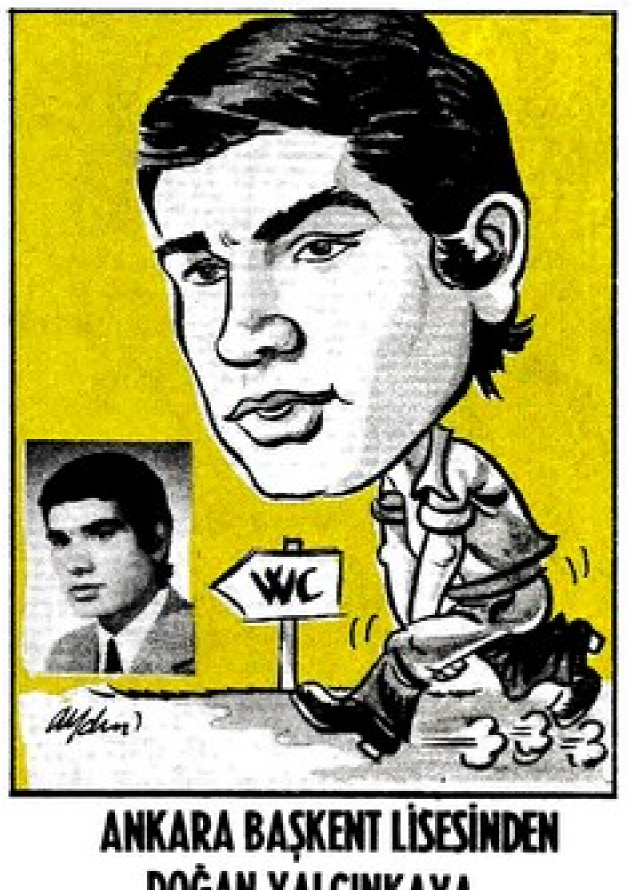

ANKARA BAŞKENT LİSESİNDEN DOĞAN YALÇINKAYA

Vücut ölçüleri: Ölçtürmedi. Çok kızıyor.
İddiası: 1957 yılından beri yaşadığını iddia eder. Onunki de yaşamaksa.
Takıldığı yer: Genellikle kenefe takılır. Orada hayatını yaşıyormuş.
Rahatsız etmedikleri: Kitapları hiç rahatsız etmek istemiyor. Yazılılarda özür dileyerek rahatsız eder.
Beğendiği ressam: Kalem Şakir

HASAN KALPAKÇI

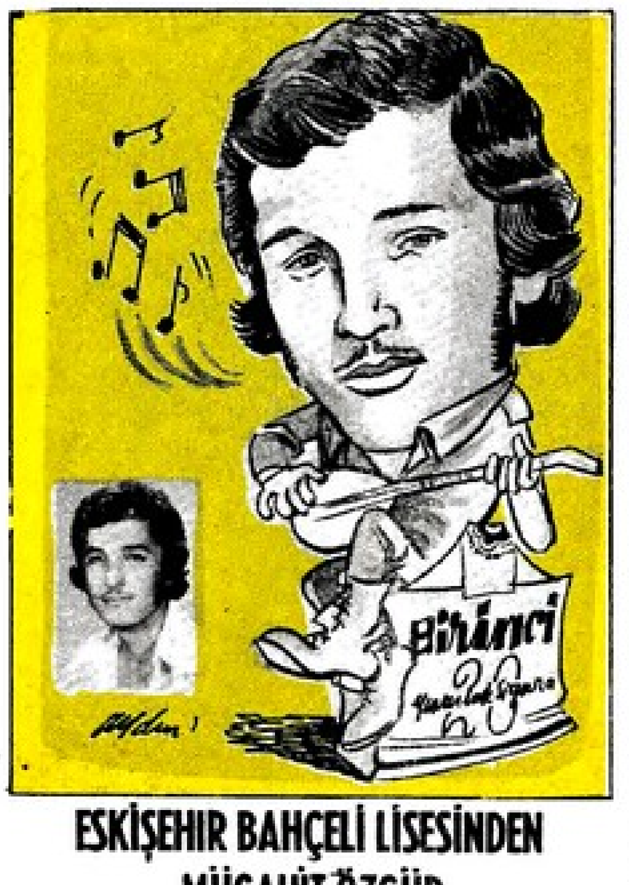

ESKİŞEHİR BAHÇELİ LİSESİNDEN MÜCAHİT ÖZGÜR

Önemli tutkusu: Saz çalmak.. Çala çala 33 tane saz biriktirmiş.
Sevdiği yazar: Yazar Tosun (Kenef duvarlarına inciler döktürür).
İdeali: Hep birinci olmak.. (Birinci sigarası içerek forma girmeye çalışıyor.)
Sevdiği müzik: Barok ve oda müziği (Ukalalık yapıyor. Bir cep radyosu bile yoktur.)

SÜLEYMAN ARKAN

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı - koca kavgasını,
şipşak keser .
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIRINIZ BOL OLSUN

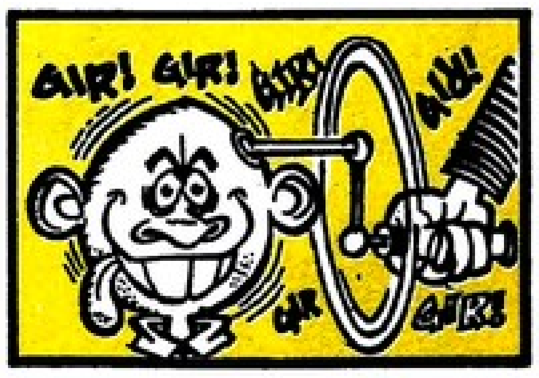

Soymak zahmetine katlanamadığı için, portakal yiyemeyen beylere ve bayanlara müjde!.....

PORTAKALLARIMIZ FERMUARLIDIR

ÜŞENGEÇ Limited şirketi

HANIMLAR.....ELEKTRİKTEN TASARRUF ANCAK ÖMER KÖSE İLE MÜMKÜNDÜR !

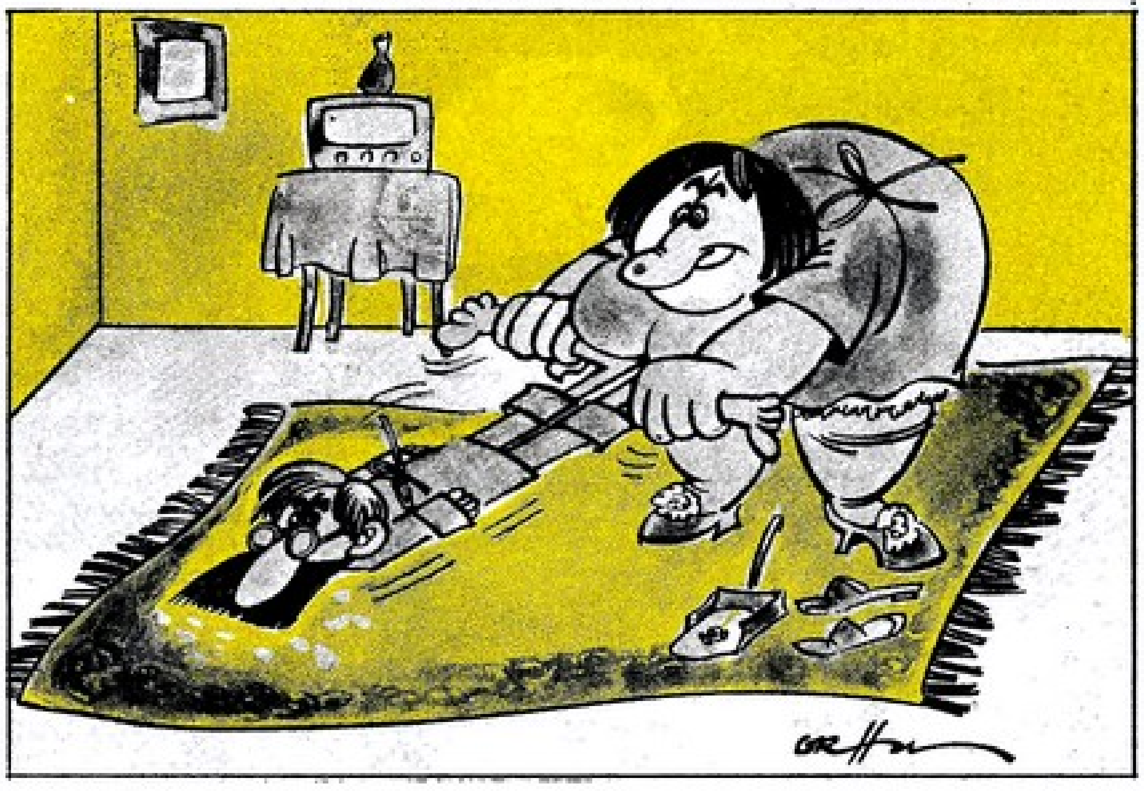

* Sert ve kolalı sakalları sayesinde en olmayacak yerlerden toz alır.
* Her deliğe kolaylıkla girer.
* Emiş gücü yüksektir. Halı üzerine düşmüş kül, izmarit dolma - kalem ve ufaklık paraları bile yutar.

Ö....Ö....Ö....ÖMER
SÜPÜRÜR DÖVER
HER YERİ TEMİZLEYEN
ÖMER....ÖMER....ÖMER

Yetkili satıcısı yoktur. Berber Akif Perdah'a bir telefon kafidir. O, Ömer'e haber verir....

Not: ÖMER NEZLE OLDUĞU ZAMAN PARKELERİNİZİ DE CİLALAR

HASBİ TEMBELER

© King Features Syndicate, Inc., [illegible]. World rights reserved.

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

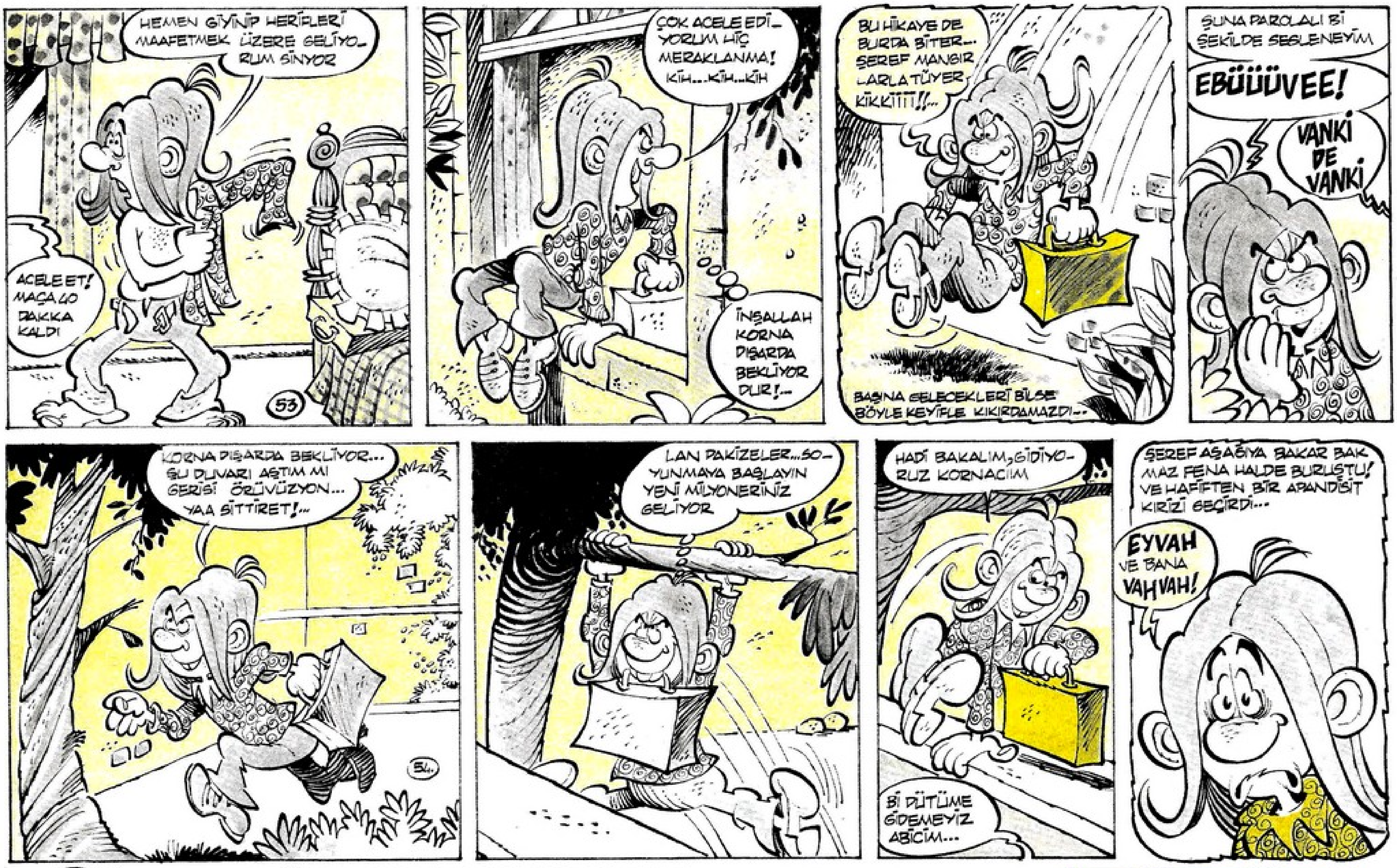

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

ALÇAK ADAM

Lise birinci sınıfta Milli Güvenlik dersindeydik. Hocamız oldukça kısa boylu bir adamdı. Ders bittikten sonra kalan zamanı doldurmak için unutamadığı anılarından bazılarını anlatmaya başladı.

-Ben alay komutanı iken, şehrimize uğramış bir general, alayı teftiş ediyordu. General alayı bir aşağı bir yukarı dolaştıktan sonra bir erin önünde durdu ve:

-Senin komutanın kim ? diye sordu.

-Aha!. Şu yanınızdaki alçak adam Generalim. Deyip beni göstermez mi. O andaki halimi siz düşünün artık.

ANKARA ATATÜRK LİSESİNDEN
ÖRÜMCEKAYAK

PROFESÖRÜN MERAKI

Bir Alman profesörü, Rize'de mezarlıkları gezerken en fazla dikkatini çeken nokta mezarlık başlarındaki taşların üzerine tabanca resimlerinin oyulmuş olması'idi.

Profesör, merakını yenemeyip, orda çalışan bir Rizeli'ye sordu:

-"Bu adam neden öldü?.."

-"Adam mezar taşına bir baktı, iki tabancaya karşı ateş eder vaziyette bir tabanca, bunun manasını profesöre kısaca şöyle anlattı:

"Bu adam" dedi. "Vurdi, vurdi, vuruldi."

Profesör mezar taşında hiç bir şey olmayan mezarlığı gösterince, Rizeli'nin cevabı aynen şöyleydi:

"BU ADAM TEYÜLİDİ (DEYİLDİ) ECELİNDEN ÖLDÜ."

HAYDARPAŞA SANAT'TAN
M. SALİH SARIİBRAHİM

KİMMİŞ?

Okul açıldığının ilk günleriydi... Ben iki yıllık olduğumdan okulumuzdaki hocaların hemen hepsini tanıyordum. Tabii yeni gelen birkaç hoca hariç. Neyse, kısa keselim... Ders programı bizlere verilmediğinden o günkü derslerin ne olduğunu ve hangi hocanın geleceğini bilmiyorduk. Nitekim sınıfın kapısı açıldı ve içeri genç parlak ve uzun saçlı bir erkek hoca girdi. Defteri imzaladıktan sonra,

-Çocuklar önce sizi tanıyalım sonra da beni dedi ve arkadaşların adını, soyadını ve babalarının ne iş yaptığını teker teker sormaya başladı. Tesadüf değil mi ki arkadaşların babaları ya öğretmen ya müdür ya da doktor idi. Tabi ki sıra döne dolaşa bana gelmişti. Hoca bana doğru dönerek,

-Söyle bakalım senin baban ne iş yapar ?dedi.

Eh biz de o kadar doktor, öğretmen ve müdür çocukları arasında babamızın sıradan adam olduğunu söyleyemezdik. Bunun üzerinç ben de hocaya,

Haftanın en gırgır okulu

İZMİR TİCARET LİSESİ'NDEN

-Benim babam da öğretmen, dedim. Bunun üzerine hoca hemen babamın adını sordu ?Ben de,

-İsmini söylesem bile tanımazsınız, çünkü siz bu okula yeni geldiniz hocam ?dedim.

Hocamız bana kızarak.

-Sen soruma cevap ver gerisine karışma dedi. E...bende kendi kendime oğlum foyamız meydana çıktı dedim. Fakat birden tenefüste arkadaş ile yaptığım bir konuşma aklıma geldi. Arkadaşım bana, okulumuza Fatih Kumcu diye çok iyi bir öğretmen tayin edildiğini söylemişti.. Böylece ben de babamın adını soran hocamıza hitaben:

-Babamın adı Fatih Kumcu, dedim Hocamız bana baktı.

-Benim adım Fatih Kumcu, fakat senin gibi bir oğlum olduğunu hatırlamıyorum." dedi. Senenin ilk tokatını ve senenin ilk makarasını koyverdik.

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

TELE GIR

HEM GÜLDÜRÜR HEM HOPLATIR

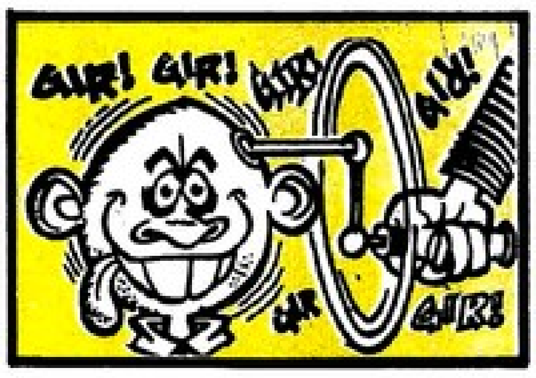

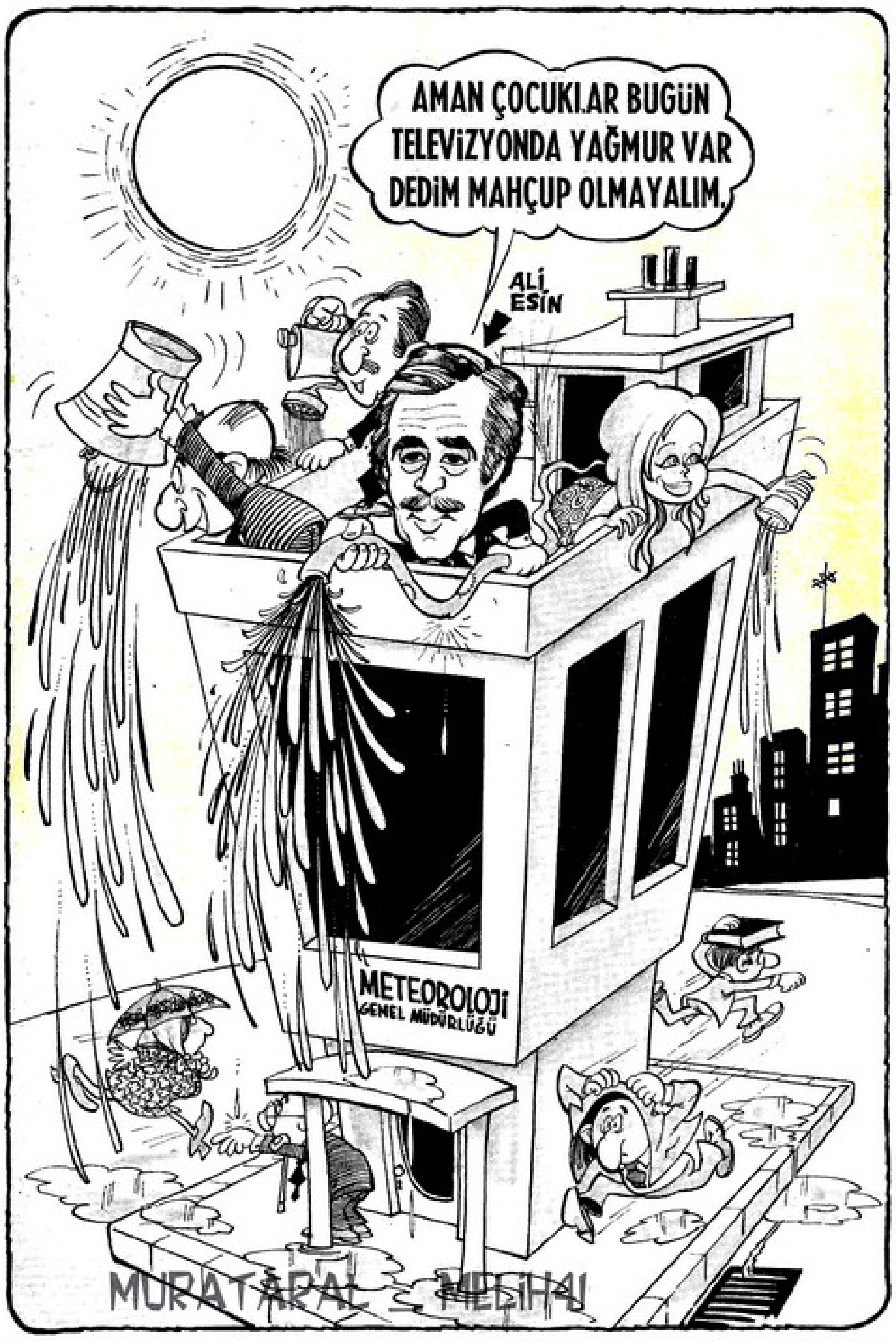

İşte ortalığı birbirine katan haftanın forumu: ÇOCUK EĞİTİMİ

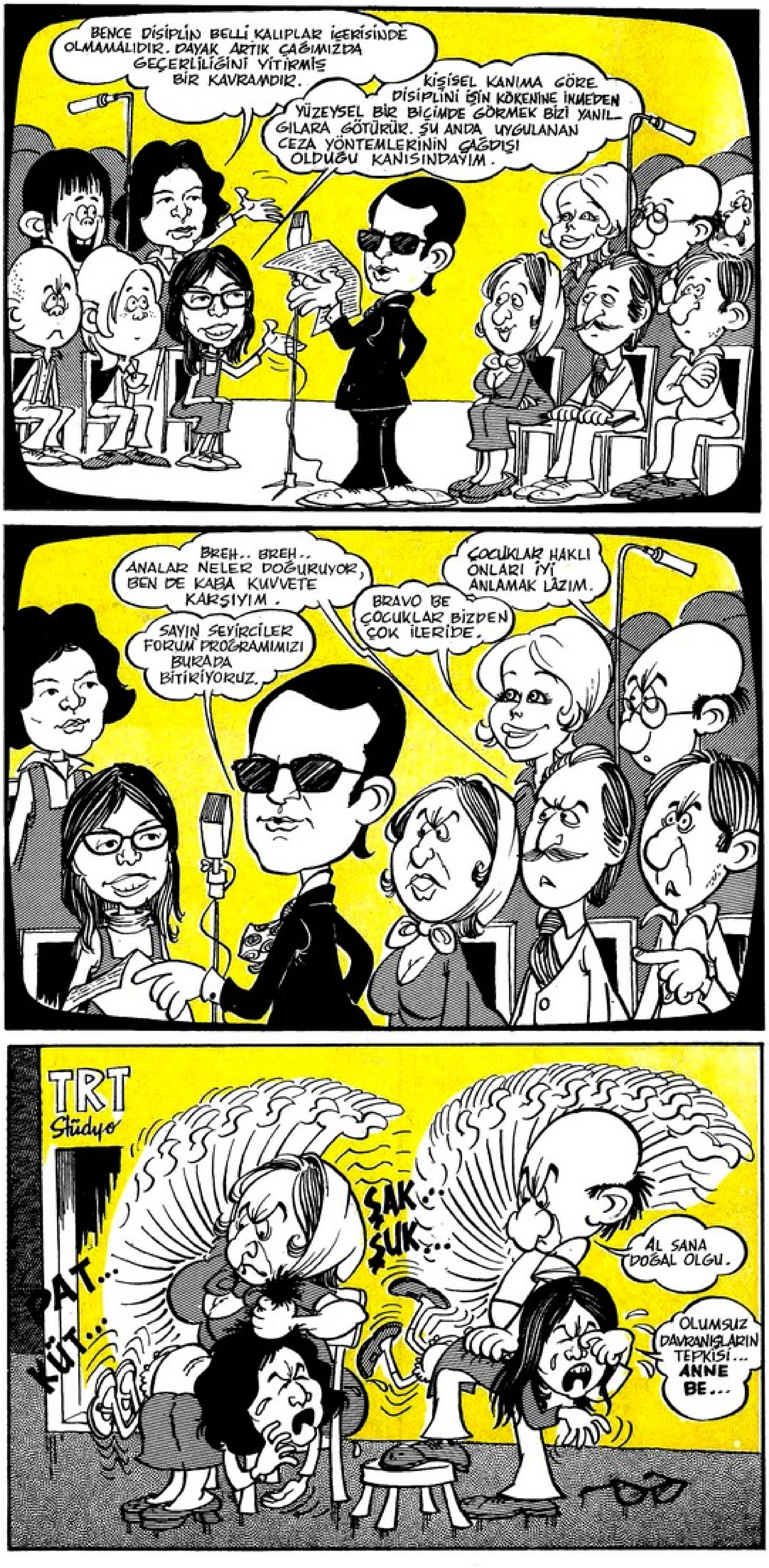

FİLTAŞ SİNEMASI'NIN DEV HAMLESİ

Sayın seyirciler! Televizyonda artık ne işim oluyormuş ? Bundan böyle Yeşilçam'da çevrilen Tatlı Cadı, Pembe Panter gibi filmleri TV stili perdemiz sayesinde sıkılmadan ve zevkle izleyeceksiniz.

Telespor'da Temel Reis rolünde Cemal Kamacı ıspanak yemeden rakiplerini duman edecek.

Filmlerden önce "Haberler" programında Tarık Akan ve Türkân Şoray kağıda bakmadan haberleri okuyacaklar.

Güne Bakış'ta sayılı kelajlardan Öztürk Serengil'i sırıtarak dinleyeceksiniz.

Tele-Eş bölümünde Emel Sayın, Belkıs Aksoy, Muazzez Abacı kocaları ile yarışmaya katılacaklar.

Ayrıca makinistimiz Zekai sık sık çizgi ve kaymalar yaptırtıp sizlere asla gerçek televizyonu arattırmayacaktır.

Not: Sinemamızın adı bundan böyle 61 Ekran "BURUNDİK" marka olarak değiştirilmiştir. Duyurulur.

MÜDÜRİYET

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

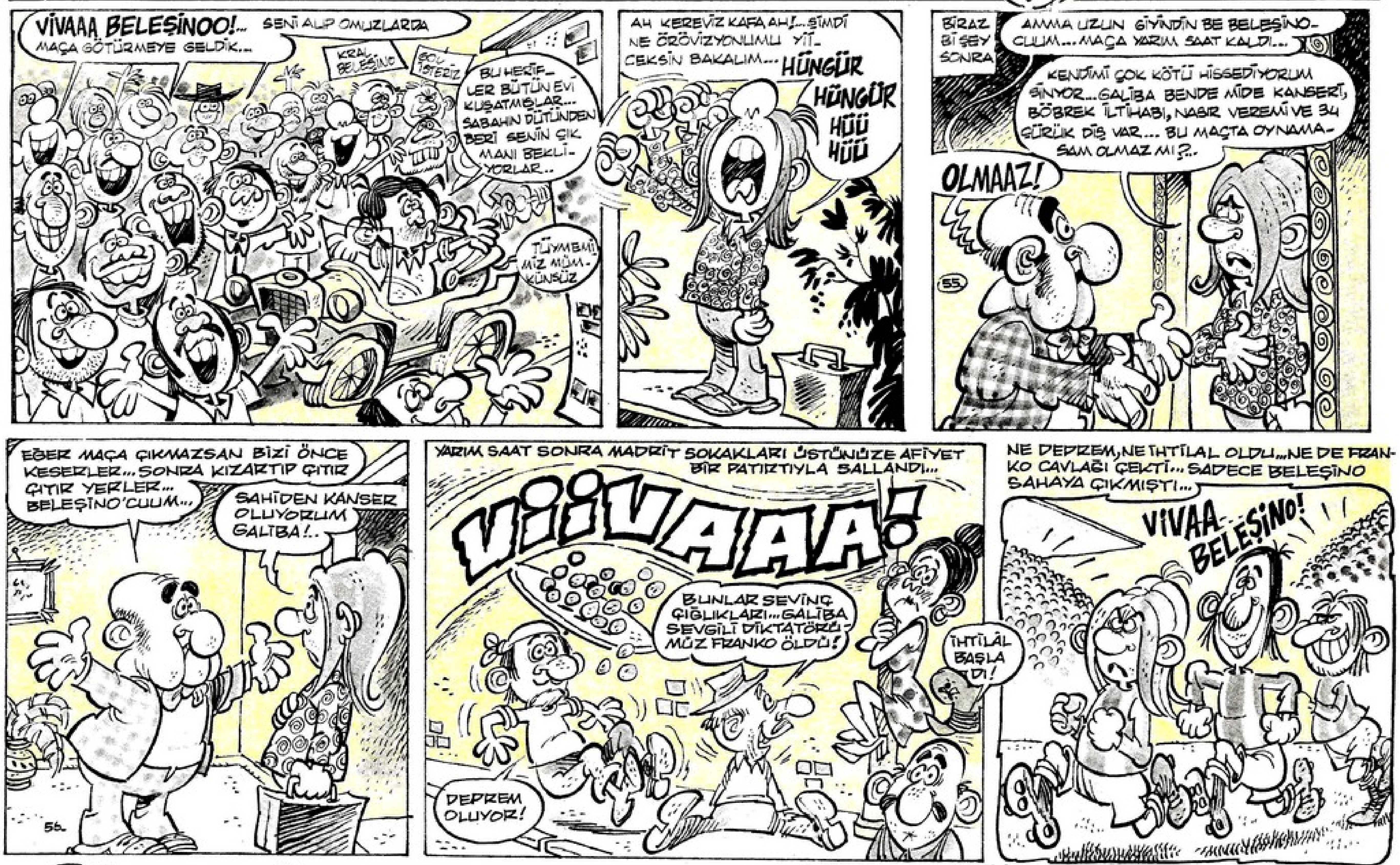

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

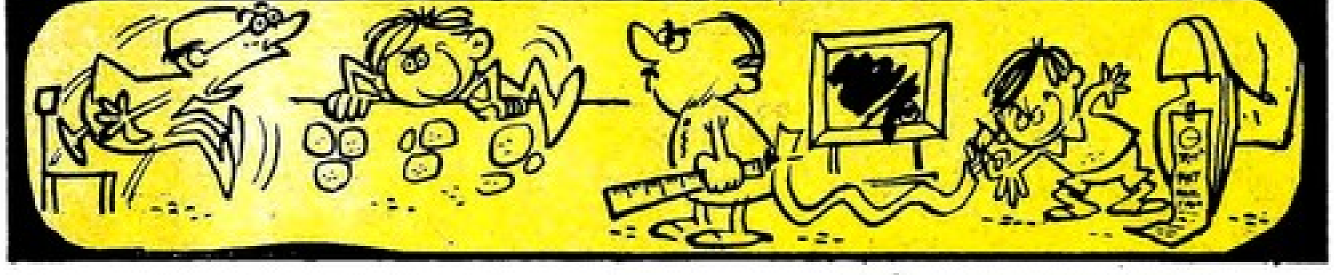

BİR MÜZİK İMTİHANI

Lise II. sınıftaydık. Müzik hocamız bir dersinde bize senfoni hakkında uzun uzun bilgi verdi. Senfoninin gelişmesinde, bugünkü yapısını almasında Jozef Haydn'ın önemli rol oynadığını göz önüne alarak şu sonuca vardı: "Haydn senfoninin babasıdır?"

Birkaç hafta sonra müzikten yazılı olduk. Sorulardan biri "Senfoni nedir?" şeklindeydi. Sınıfımız gırgırcılarından Şef Ferhat bu soruya şöyle karşılık verdi: "Senfoni Haydn'ın oğludur."

ANKARA ATATÜRK LİSESİNDEN
ZAFER BOZKAYA

KİTAPSIZLAR

Türkçe dersine girmiştik. Öğretmen tam derse başlayacaktı, sınıfın çoğunun kitapsız olduğunu gördü.

Sinirlendi, kitapsızlar tahtanın önüne dizilsin diye bağırdı. Yusuf adındaki arkadaşımız kitabı olmadığı halde hiç yerinden kıpırdamadı.. Öğretmen arkadaşın yanına geldi.

Oğlum sağır mısın? Kitapsızlar çıksın dedim.

Arkadaş istifini bozmadan ayağa kalktı ceketinin iç cebinden bir küçük kuranı kerim çıkardı, üç defa öpüp başına koydu. Sonra sınıfa sırıtarak hocaya baktı, işte hocam gördüğünüz gibi "Ben kitapsız değilim. Bu ana kadar hareketlerini merakla izlemiştik. Dayanamayıp kahkahayı bastık.

ADANA TEPEBAĞ OKULUNDAN
BİR GIRGIRCI

GIRGIR'lı dırdırlar

Bugünlerde bazı öğrencilerden yazıları çıktığı halde çuvalla paraları alamadıklarını belirtir mektuplar alıyoruz. Bu sevimli arkadaşlarımız bize biraz kafa tutarak "Hani çuvalla para, gel cebimi dürbünle ara" diye sitem ediyorlar. Kendilerince haklılar. Yalnız bizim de diyeceklerimiz. Bazı arkadaşların ad ve soyadları oldukları halde adresleri yok. Geçen sayılarımızda bu arkadaşların listesini verdik. Onlardan adresler geldikçe çuvalla para kendilerine postalanıyor. Diğer bir grup arkadaşımız. Sadece okullarını belirtiyorlar ve paralarının buraya gönderilmesini istiyorlar. Ancak, okul numarası ile sınıfı belirli olmayınca paralar orada da sahibini bulamıyor. Bu arkadaşlar da adreslerini açık seçik belirtsinler. Çuvalla paralar mutlaka ellerine geçecektir.

Bu hafta şanssız diğer iyi gırgırlar yanında birazcık sönük kalan gırgırların adlarını verelim ve kendilerinden yeni gırgırlar bekleyelim.

Nuri Canverir(Bolu)-Hüseyin Karaman(Kastamonu), Caner Caner(İst. Aksaray)-Nail Bürekçi(Sivas)- Halit İpek(Sivas)-İlhami Hayri Kulpu(Gaziantep)-Varol Şen(Denizli), Halit İsmet Nursu(Van) Veli Karaismailoğlu(Van), Sum-Sum(İst-Şişli), Hidayet Usluoğlu (Ankara), Hami Oflu(İstanbul-Zeytinburnu).

Açtığımız kampanyalar çok acaip bi hızla devam ediyor. Anlıyacağınız dağıttığımız ÇUVALLA PARALAR çuvallamadan gidiyor. Amma gerek SEVGİLİ ÖĞRETMENİM ve gerekse SINIFIN GIRGIRCILARI kampanyasına katılabilmek için birer fotoğraf göndermek yeterli değil. O arkadaşımızın gırgır özelliklerini de yazmak gerekli. Bunu, bazı arkadaşlarımızın sadece fotoğraf göndermekle yetinip hiç bir yazı yazmamaları üzerine belirttik. Bu haftaki gırgırda çok yeni bir yöntemle yazı yazan kardeşlerimizin gırgırlarını göreceksiniz. Bu tip yazı SEVGİLİ ÖĞRETMENİM ve SINIFIN EN GIRGIRCILARI kampanyalarına çok uygun gitti. Yani tam kalıbına oturdu.

Bu haftalık bu kadar dırdır yeter galiba... İştahımızı haftaya mı saklasak ne? Şimdi okulların en pompalı zamanı. Kimbilir ne gırgırlar oluyordur. Hadi hadi anlatın da dinleyelim.

Haftaya buluşmak üzere.

Kalın sağlıcakla.

VE İŞTE ÇUVALLA PARA KAZANANLAR

ÖRÜMCEK AYAK
M. SALİH SARIİBRAHİM
ZAFER BOZKAYA
VEDAT YARIMCAN
İBRAHİM BALIKÇI
MEHMET HACIOĞLU
NECATİ ABACI
REMZİ İŞİM
HASAN KALPAKÇI
SÜLEYMAN ARCAN

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

OKUMAM YAZMAM YOK AMA GIRGIR OKUYORUM

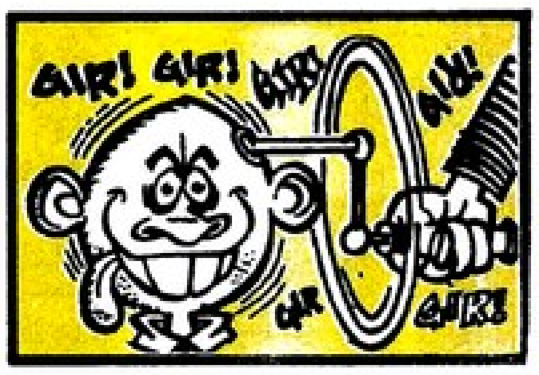

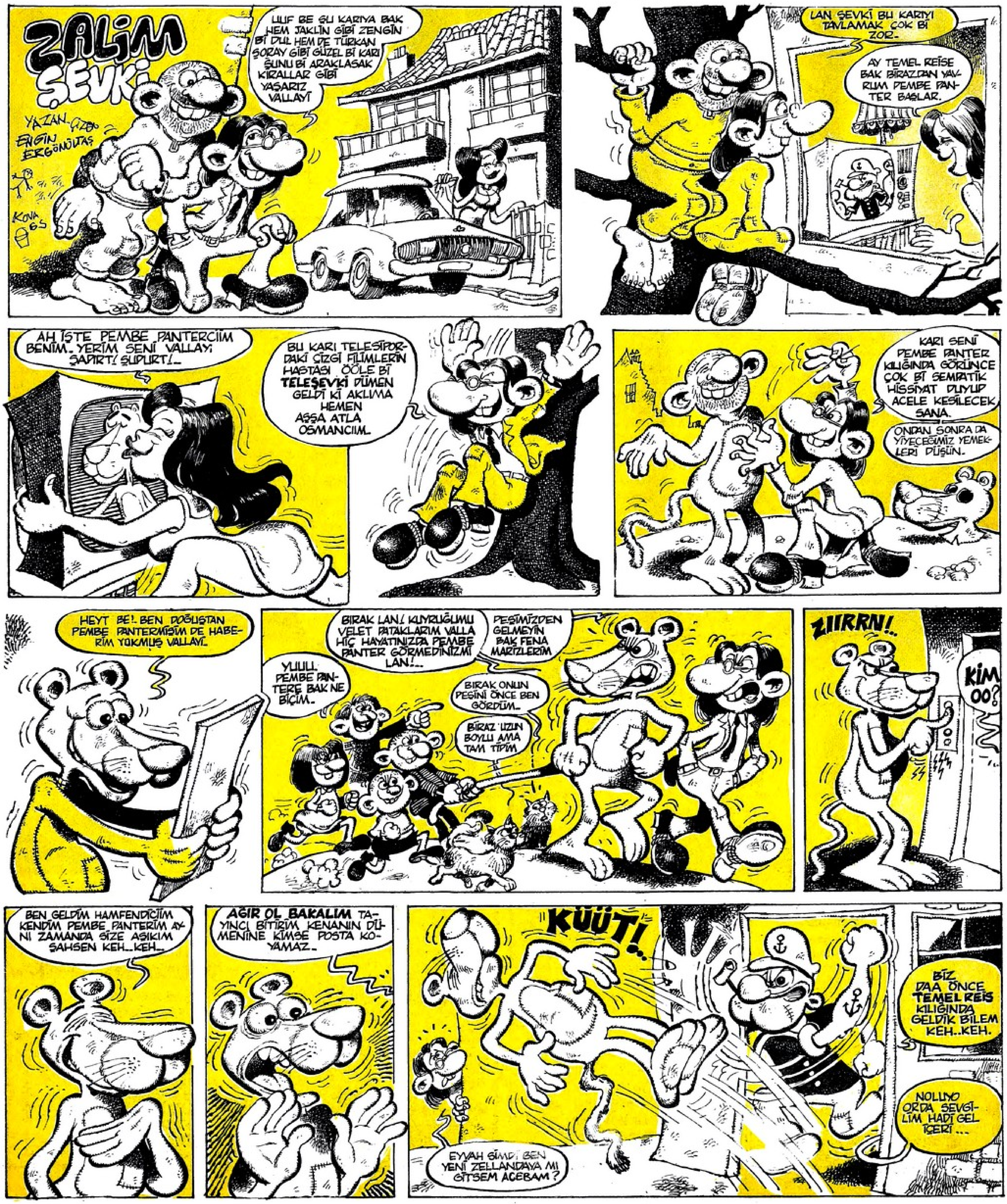

Don Camillo'nun Küçük Evreni

Yazan: Giovanni GUARESCHI
Çizen MİM UYKUSUZ

CAN

Don Camillo bütün bir hafta, günde en az üç kez, Bigio'yu, nerede gördüyse, verip veriştirdi. Bütün badanacı milletinin eşkiya olup, soygunculukla geçindiğini bağıra bağıra o kadar çok söyledi ki, sonunda papaz evinin dış duvarlarının badanası için bir fiyat üzerinde uyuştular. Zaman zaman kilise meydanındaki bir sıraya kurulup oturdu mu, pırıl pırıl beyaz duvarları, yeni boyanmış pancurları, kapının çevresine sarılmış yasemini zevkle seyredip keyifleniyordu.

Gel gelelim, içini mutlulukla dolduran bu anlar, Don Camillo'nun başını çan kulesine çevirip, Geltrude'yi düşünerek içini çekmesiyle son buluyordu hep. Geltrude'yi Almanlar alıp götürdüklerinden, hemen hemen üç yıldır içi sızlıyordu papazın. Geltrude kilise çanlarının en büyüğü olduğu için, onun ölçüsünde kocaman bir çan alacak parayı olsa olsa Tanrı sağlayabilirdi, kendisine.

Bir gün mihraptaki Hazreti İsa.

-Bırak arpacı kumrusu gibi düşünmeyi Don Camillo-dedi-. Kulenin canlarından biri eksik olsa bile, Kilisenin işleri yolunda gidebilir. Bu gibi konularda, gürültü her şey demek değildir. Tanrının öyle keskin kulakları vardır ki, fındık kadar bir çanın sesini bile rahatça duyabilir.

-Elbette duyabilir...-dedi Don Camillo, içini çekip-. Ne var ki, insanlar ağır işitirler biraz, çanlar asıl onlara duyurmak için gerekli. Kimin sesi daha gür çıkarsa, onu dinler insan kitleri.

-Ee, Don Camillo, dayan başarırsın öyleyse.

-Her yolu denedim ama, efendimiz. Yardım etmek isteyenlerin parası yok. Gırtlaklarına bıçağı dayamadıkça, paralılar da ellerini ceplerine atmaya yanaşmıyor. Birkaç kez spor-todan kazanmayı kıl payı yaklaştım. Yazık oldu. Ah birisi küçücük bir ipucu, verseydi bana, bir ad bile yeterdi...Bir değil, on iki can alabilirdim o zaman.

Hazreti İsa gülümsedi:

-Dikkatsizliğimi bağışla Don Camillo. Gelecek yıl futbol şampiyonluğuyle ilgilenmemi istiyorsun, değilmi? Ee, piyangodan ne haber?

Don Camillo kıpkırmızı oldu.

-Beni yanlış anladınız efendimiz. "Birisi" derken hiç de sizi aklımdan geçirmemiştim. Genel konuşuyordum.

-Memnun oldum bak buna- diye karşılık verdi. Hazreti İsa ciddi ciddi-. Bu gibi sorunları tartışırken, en akıllıca iş genel konuşmaktır zaten.

Bir kaç gün sonra, Bozcaccio' nun zengin kadınlarından Carolina Hammefendinin konağına çağrıldı Don Camillo Geri döndüğünde, sevincinden yerinde duramıyordu soluk soluğa mihrabın önünde durup,

-Efendimiz-dedi-, yarın önümüzdeki on kiloluk bir mumun yandığını göreceksiniz. Şimdi şehre gidiyorum onu satın almaya. Hazır bulamazsam bile, ısmarlayıp yaptıracağım.

-Parayı nereden bulacaksın Don Camillo?

-Orasını düşünmeyin Efendimiz... Yatağımın çarşafını satma pahasına da olsa, mumunuzu alacağım. Sizin bana bu yaptığınızdan sonra.

Don Camillo'nun heyecanı biraz yatışmıştı.

-Carolina Hammefendi, yeni bir Geltrude'nin dökümü için gerekli bütün parayı bağışlıyor kiliseye.

-Nereden aklına gelmiş bu?

Bir adak adamış. Tanrının yardımıyle belli bir iş iyi bir sonuca bağlanırsa kiliseye bir çan yaptıracağını söylemiş. Sizin sayenizde iş başarıyle sonuçlanmış. Bir ay içinde yeniden Geltrude'nin sesi gökyüzüne yükselecek. Şimdi ben de mumu ısmarlamak, için gidiyorum.

Hazreti İsa, tam gazla uzaklaşmaya başlayan Don Camillo'yu durdurdu.

-Mum falan istemez...-dedi sertçe-. Mum istemez.

-Peki ama, neden?-diye sordu Don Camillo şaşkınlıkla.

-Mumu hak edecek bir şey yapmadım çünkü, Carolina Hanımefendinin her hangi bir işine yardımım dokunmadı... Rekabetle, ticaretle ilgim yok benim. Eğer bu işlere karışsaydım kazanan dua ederken bana, kaybeden de küfrederdi. Yerde bir çanta dolusu para bulursan onu sana bulduran ben değilimdir, tıpkı komşuma o çantayı kaybettiren ben olmadığım gibi. Carolina Hammefendiye dokuz milyon kar sağlayan aracı kişinin önünde yaksan mumu, daha iyi edersin. O aracı ben değilim.

Hazreti İsa'nın sesi alışılmadık bir sertlikteydi. Don Camillo'nun içi utançla doldu.

-Bağışlayın beni efendimiz- dedi kekeleyerek-, ben zavallı, kalın kafalı cahil bir köy papazıyım. Beynim durmuş, alıklaşmışım.

Hazreti İsa gülümsedi.

-Don Camillo'ya haksızlık etme. Don Camillo'nun her zaman beni anlaması da kesinlikle gösteriyor ki, hiç de beyni bulanmamış. Hiç kuşkusuz, beyni bulandıran çok şey bilmektir genellikle, Günah işleyen sen değilsin şimdi. Sana mutluluk veren en küçük bir olayı bile Tanrının bir lütfu kabul etmeye, hazırsındır çünkü. Senin bu iyilik bilme duygun beni etkiliyor. Senin sevinçlerin içtendir, saftır hep. İşte çanına yeniden kavuşacağın düşüncesi seni ona kavuşturduğum için bana teşekkür etme isteğin gibi. Gel gelelim, Carolina hanımefendiye içtendir saftır diyemeyiz hiç. Karanlık mali işlerinde Tanrının yardımını sağlayarak, para kazanmaya kalkıştı çünkü.

Don Camillo başı önünde, sessizce dinliyordu. Sonunda yukarıya kaldırdı bakışlarını.

-Teşekkür ederim size efendimiz. dedi-. Şimdi doğru o tefeci hatuna gidip "Senin olsun paran" diyeceğim. Çanlarının hepsi dürüst yoldan gelmiş olmalı. Yoksa, Geltrude'nin sesini ölünceye dek duymamayı yeğ tutarım.

Gururlu, kararlı bir tavırla arkasına döndü. Hazreti İsa gülümseyerek onun yürüyüp uzaklaşmasını seyrediyordu. Don Camillo kapıya ulaşınca Hazreti İsa seslendi:

-Don Camillo, her an kafanın içindekileri okuyabildiğimden, bu çanın senin için ne demek olduğunu çok iyi biliyorum. Ondan feragat etmen, öyle ince, öyle soylu bir davranış ki, bir din düşmanının bronz heykelini bile imana getirebilir. Vade retro, Satana. Hemen çek git buradan, yoksa yalnız çanı değil kimbilir daha neler neler bağışlayacağım sana.

Don Camillo dondu kaldı.

-Çana sahip olabilirim demek mi bu diye sordu.

-Evet. Hak ettin onu.

Bu öyle beklenmedik bir durumdu, ki aklı başından uçup gitti Don Camillo'nun. Mihrabın önünde eğilip, topukla-

DEVAMI KARŞIDA

rının üstünde ters yüzü döndü. Salonun yarı yoluna dek bir koşu tutturdu. Oradan da kapıya dek ayaklarının üstünde durarak gitti. Böyle anlarda soytarılıkların bile Tanrıya dua etmek yerine geçebileceğini düşünen Hazreti İsa mutluluk içinde arkasından bakıyordu.

Birkaç gün sonra tatsız bir olay oldu. Don Camillo, elindeki bir kömür parçasıyla, papaz evinin yeni badana edilmiş duvarını karalamaya dalmış olan bir afacanı suçüstü yakaladı. İyice tepesi atmıştı. Oğlan bir kertenkele gibi sıvıştı, Don Camillo da kovalamaya başladı.

-Ciğerlerim parçalansa bile tutacağım seni-. diye haykırdı koşarken.

Oğlanı, tarlalar boyunca kudurmuş gibi kovalıyor, her attığı adımda daha da artıyordu öfkesi. Birdenbire kalın bir çitle yolu kesilen çocuk durdu. Konuşamayacak kadar soluk soluğaydı, başını korumak için ellerini kaldırıp kımıldamadan bekledi.

Don Camillo bir tank gibi saldırdı. Sol eliyle çocuğun kolunu kavrayıp sağ elini de dehşetli bir ceza vermek niyetiyle havaya kaldırdı. Ne var ki, parmaklarının arasında tuttuğu kol öyle ince öyle kuruydu ki, hemen bıraktı. Kolları iki yanına düştü. Sonra daha dikkatle baktı çocuğa. Bembeyaz kesilmiş yüzü korkuya kapılmış gözleriyle, Straziami'nin oğlu duruyordu karşısında.

Straziami, Peppone'nin sadık adamlarının en yoksulluydu. Tembelliği değildi bunun nedeni, aslında sürekli olarak iş arardı. Gel gelelim, bir iş bulduğunda birinci günü sakin sakin çalışırdı, ama hemen ertesi gün patronuyla hır çıkarırdı. Bu yüzden, genellikle ayda beş günden fazla çalıştığı pek görülmezdi.

-Don Camillo-diye yalvardı çocuk-, bir daha yapmam,

-Çek arabanı-dedi Don Camillosert çe.

Straziami'yi çağırttı sonra. Straziami, elleri cebinde, başında arkaya yatık şapkasıyle, meydan okurcasına girdi papaz evine.

-Allahın papazı ne ister ki benden? diye sordu küstahça.

-Önce başından şapkanı çıkar, yoksa ben çıkarmasınıbilirim. Kabadayılığı da bırak bir yana, sabrımı taşıracaksın.

Straziami de oğlu gibi zayıf soluk yüzlüydü. Don Camillo'nun bir yumruğu onu yere sermeye yeter de artardı bile. Canı sıkılmış insanların tavrıyla şapkasını bir iskemlenin üstüne attı.

-Yanılmıyorsam, oğlumun başpiskoposun sarayını kirlettiğini söylemek istiyorsun bana...-dedi-. Zaten biliyordum, başka birinden de duymuştum. Zatı Şahaneleri hiç üzülmesinler, hemen bu akşam ağzının payını veririm ben onun.

-Çocuğa parmağının ucunu bile dokundurmaya kalkarsan, kemiklerini kırarım senin-diye bağırdı Don Camillo-. Yiyecek bir şeyler veriyorsundur ona sanırım. Bir deri bir kemik kalmış piç kurusu, farkında değil misin?

Alaylı alaylı karşılık verdi Straziami:

-Allah Babanın sevgili kulu değiliz. Hepimiz.

Don Camillo sözünü kesti:

-Bir iş bulduğun zaman, ihtilal çıkartmaya kalkışıp kendini kovduracağına dört elle sarılsana,

-Kendi pis işlerine bak sen-, diye karşılık verdi Straziami öfkeyle.

Sertçe arkasına dönüp uzaklaşmak istediyse de, Don Camillo kolundan yakaladı. Ama yakaladığı kol çocuğun ki gibi ipince olduğundan hemen bırakıverdi.

Mihraptaki Hazreti İsa'yla görüşmeye gitti sonra.

-Efendimiz-dedi-, her tuttuğum kol böyle iskelet mi olacak?

-Bunca savaşın, düşmanlığın yerle bir ettiği bir ülkede her şey olabilir. dedi Hazreti İsa, derin derin içini çekti. Kimseye el uzatmamayı denedin mi hiç?

Oradan da Peppone'nin işliğine yollandı Don Camillo. Peppone mengenenin başında çalışıyordu.

-Belediye başkanı olarak, Straziami'nin talihsiz çocuğu için bir şeyler yapmak görevindir...-dedi Don Camillo...

-Belediyenin kasasındaki parayla yapabileceğim tek şey şu: Duvardaki takvimle yelpazeleyebilirim çocuğu ancak.

-Öyleyse sizin o canavar partini-

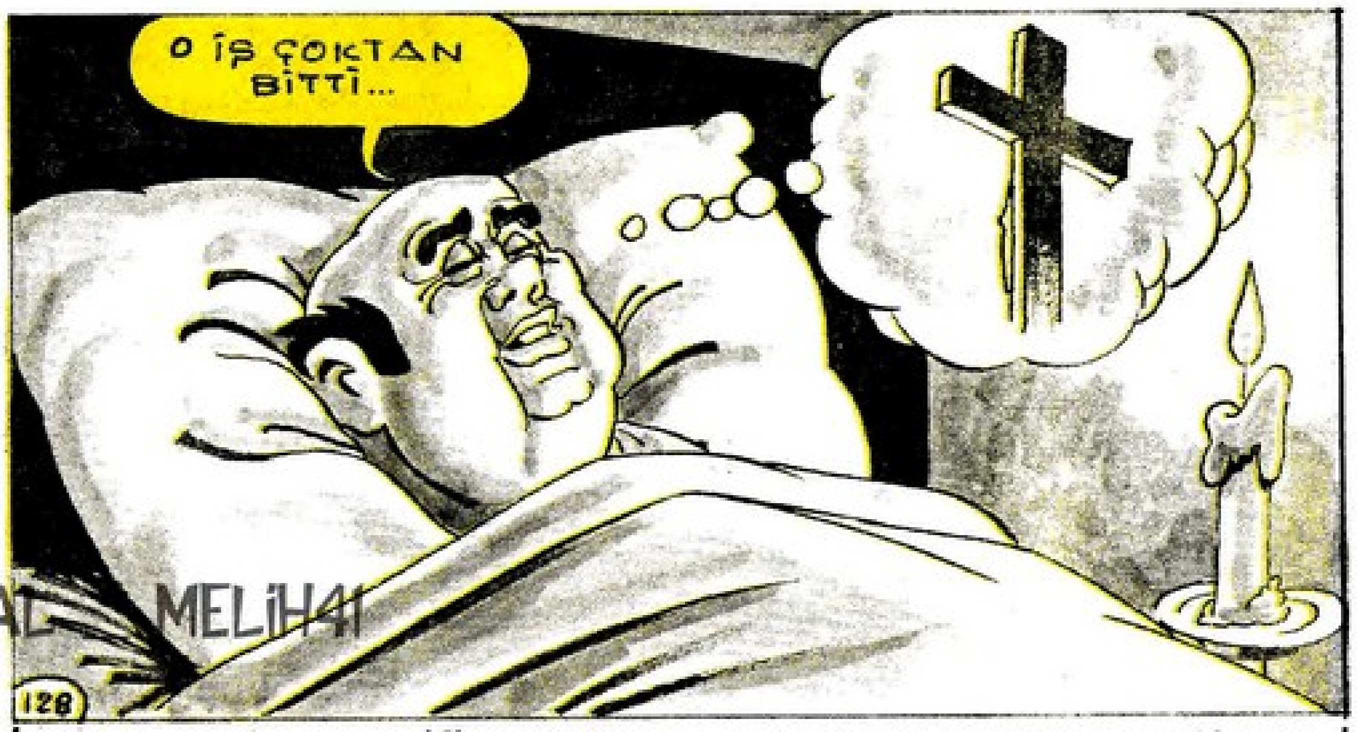

MURATARAL MELiH41

zin başkanı olarak bir şeyler yap. Yanılmıyorsam, Straziami en önde gelen alçaklardan biri aranızda, değil mi?

-Parti Başkanı olarak da, masamdaki kurutma kağıdıyle yelpazeleyebilirim onu ancak.

-Allah Allah... Rusya'dan gönderilen onca paraya ne oldu?

Peppone elindeki eğeyle çalışmasını sürdürürken karşılık verdi:

-Kızıl çarın postası gecikti. Amerika'dan aldığın paranın birazını borç versene bana.

Don Camillo omuzlarını silkti:

-Belediye başkanı ya da parti lideri olarak durumu anlamıyorsan, (Kimbilir anası kim olan) bir çocuğun babası olarak gelip papaz evinin duvarını karalayan o piç kurusunun yardıma ihtiyacı bulunduğunu anlayabilirsin sanırım. Bu arada, Bigio'ya söyle de, gelsin duvarı temizlesin bedava tarafından. Yoksa Hıristiyan Demokratların ilan tahtasında partinize çatarım.

Peppone bir süre önündeki demiri eğeledikten sonra karşılık verdi:

-Deniz kıyısına ya da yaylaya gönderilmesi gereken tek çocuk Straziami'nin oğlu değil ki... Para bulmuş olsaydım, böyleleri için çoktan bir kamp açardım.

-Para aramaya çıksana-dedi Don Camillo-. İşlikten çıkmadan bir sürgüyü eğeleyip durduğun sürece, belediye başkanı olarak ya da olmayarak, beş para geçmez eline. Köylülerin hepsi para babası.

-Bir kuruş bile vermezler papaz efendi. Buzağılarını besiye çekmek için bir kamp kurmaya kalksaydık, oluk oluk akardı para. Sen niçin papaza ya da Truman'a baş vurmuyorsun?

İki saat böyle tartışıp durdular, belki otuz kez yumruk yumruğa gelmelerine kıl payı kaldı. Don Camillo papaz evine döndüğünde vakit iyice geç olmuştu.

-Ne oldu?-diye sordu Hazresi İsa. Üzgün görünüyorsun.

-Elbette üzgünüm...-dedi Don Camillo-. Mutsuz bir papaz, komünist bir belediye başkanına, deniz kıyısında kurulacak bir kampın çok gerekli olduğunu anlatmak için iki saat tartışır iki saat da mı kampa gerekli parayı vermesi için kapitalist bir hatuna dil dökerse canı burnuna gelmez de ne olur.

-Anlıyorum seni...-diye karşılık, verdi Hazreti İsa.

Don Camillo biraz duraklayıp konuştu:

-Efendimiz. O tefeci hatundan parayı koparabilmek için, sizi dün gece düşümde gördüğümü, parasını bir çana harcamaktansa, öyle yoksullara yardım işine vermesini tercih ettiğinizi söyledim.

-Don Camillo. Bunu yaptıktan sonra nasıl gelip de bakabiliyorsun yüzüme...

Soğukkanlılıkla karşılık verdi Don Camillo:

-Amaç aracı bağışlatır.

-Machiavelli'nin kitabı, davranışlarımı dayandıracağın kutsal kitaplardan biri sayılmaz bence.

-Efendimiz-diye karşılık verdi Don Camillo-, bunu söylemekle belki günaha girmiş oluyorum ama, Machiavelli'nin sözleri bile bazen işe yaramıyor değil.

-Haklısın...-dedi Hazreti İsa

On gün sonra, küçük çocuklardan kurulu bir grup şarkı söylerken kampa giderken kilisenin önünden geçti. Don Camillo onlara güle güle deyip kutsal resimler armağan etmek için dışarıya fırladı. Sıra grubun en sonunda bulunan Straziami'nin oğluna gelince, Don Camillo kaşlarını çatarak gözdağı verdi.

-Hele bir şişmanla, güçlen de, kozumuzu o zaman paylaşırız. Sonra biraz geriden oğlunu izleyen Straizami'yi görünce iğrenmiş gibi bir tavırla söylendi -Ne aile yahu, hepsi birbirinden beter.

Arkasına dönüp, kiliseye girdi.

O gece düşüne giren hazreti İsa, Carolina hanımefendinin parasını, çan için değil yoksullara yardım için harcanmasını yeğ tuttuğunu söyledi.

-O iş çoktan oldu bitti... Diye mırıldandı Don Camillo, uykusunun arasında.

HAFTAYA:
YENİ MACERA

Bir Hizmetçi ALACAKTIK...

AZİZ NESİN

Körün istediği bir göz,Allah verdi iki göz,derler ya,işte bizimki de öyle oldu.Hem terfi ettim,hem İstanbul'a atandım. Baremdeki derecem tepe noktasına yaklaşmıştı , bir daha terfi edersem baremin tepesindeydim.Yıllarca taşradan oradan oraya sürtmekten iyice bezmiştik.İstanbul kızı olan karımın en büyük üzüntüsü,çocukların İstanbul'da yetişmemiş olmasıydı. Eh artık, bundan sonra İstanbul'da yetişsinler.Oğlan, bizden bir yıl önce üniversite için İstanbul'a gelmişti.Kız da bu yıl üniversiteye girecek.Küçüğü daha lisede.

İlin yüksek dereceli memuruyum, koca İstanbul'un ileri gelenlerinden sayılırım. Gazeteler bile İstanbul'a atandığımı yazdılar.Bu ölümlü dünyada az şey değil benim gibi bir insan için.Benim gibi bir insan diyorum,çünkü,yirmi dört yıl memurluk yaparak,üç çocuk yetiştir,okut,kaynanam,karım,evde altı kişiye bak,hem de on para avantasız,beş para beleşsiz,rüşvetsiz,bahşişsiz,salt memur aylığıyla geçin...Kolay değil.Geçindik ama ne oldu, buzdolabımız yokmuş,elektrikli süpürgemiz yokmuş, çamaşır makinemiz yokmuş,varsın olmasın .. İstanbul'da alırız yavaş yavaş ..

İstanbul'a gelişimizin ikinci ayında bizim evde durup dururken bir hizmetçi konusu ortaya çıktı ve bir daha hiç kapanmadı . Bunca yıllık karımda bir değişme oldu,sonra bu değişme,kaynanama ve çocuklara bulaştı.İşten eve dönüşümde her akşam hep bu konu açıldı :

-Üst kattaki Nermin'ler de hizmetçi almışlar.Altyanı kocası bir yedek parçacı ... Anla artık,adam esas makine bile değil de yedek parçasını satıyor.Yine de evine hizmetçi almış...

-Perizâd'ların bile hizmetçisi var. Sen bir de,ben ilerigelen memurum,ben şuyum, ben buyum diye bol keseden atar durursun.

-Bizim Lale var ya,şurda komşu hani.. Ayol,onun bile hizmetçisi var.Kocası, nalmıhı sayesinde zengin olmuş...

-Ayfer'lerin evinde çifter çifter hizmetçi..Çürük araba lastiği sata sata zengin olmuşlar. Sordum da,"Aaaa,dünyada hizmetçisiz yapamam..."dedi.Ben insan değil miyim? Ellerim,çamaşırdan,bulaşıktan, bak ne hale geldi...

İlle de hizmetçi diye başımın etini yiyorlar.Artık bezdiğim için,

-Peki,dedim,bulun bir hizmetçi de tutalım...

Aman ne iyi demişim.Böyle dedim de başım dinlendi.Bütün evin insanı hizmetçi aramaya koyuldu.İş bulmaktan,kiralık ev bulmaktan,borç bulmaktan,hatta petrol bulmaktan bile zormuş hizmetçi bulmak .. Bir türlü hizmetçi bulamıyorlar.

Akşam evde yemek yok.Karım,

-Bugün yine hizmetçi aramaktan yemek yapamadım,kahvaltı edelim...diyor.

Sabahleyin,

-Gömleğim kirlenmiş...desem,

-Affedersin,hizmetçi aramaktan yıkayamadım,bugün de giyiver de...diyor.

Ne ev süpürülüyor,ne yemek pişiriliyor, ne bulaşık yıkanıyor,yalnız hizmetçi aranıyor.

Bir tanıdığı karıma,erkek hizmetçilerin kadın hizmetçilerden daha iyi iş gördüklerini,hem de daha ucuza çalıştıklarını söylemiş.Kaynanam bu söze çok kızdı :

-Ne demek? Evin içinde izbandut gibi herif dolanıp duracak,öyle mi? Dahada neler...Ayol,evde genç kız var,sen çıldırdın mı? İstemem,dünyada olmaz..Benim çamaşırımı da o mu yıkayacak? Eskiden vardı ama,onlara uşak denirdi,aşçı denirdi, evin içine bile girmezlerdi .Onlar zengin konaklarında,köşklerde,yalılarda olurdu, bizimki gibi üç odalı apartman evinde değil... Elin herifi,yatak odasını nasıl toplarmış?

Daha da neler söyledi,ana-kız birbirlerine girdiler. Ben,kavgayı büsbütün kızıştırmak için,

-Eskiden uşak derlerdi,ne olacak,şimdi de vale diyorlar...dedim.

Başlangıçta çok canımı sıkan bu hizmetçi konusu,bu işi üstümden attıktan sonra,yavaş yavaş bana eğlenceli bile gelmeye başladı.Akşamları eve dönünce, numaradan bir kızgınlıkla,

-Ne olacak bu evin hali? Hâlâ bir hizmetçi bulamadınız mı canım?.. Arkadaşlar arasında hiç hizmetçisiz yok...Utanıyorum vallahi,sözde koca İstanbul'un ilerigelenlerinden biriyim.Ayıp be! Bir arkadaşım misafir gelse de evimizde hizmetçi olmadığını görse,rezil olacağız...Öyle durumlarda hiç olmazsa,unutmayın."Hizmetçimiz bugün izinli" dersiniz..

İşin alayındaydım,gırgırındayım.

Bir akşam karım,

-Hizmetçi bulmak için İş ve İşçi Bulma Kurumu'na baş vurmalıymışım,öyle söylediler...dedi.

Biz de öyle yaptık. Evimizin adresini yazan Kurum'un memuru,

-Tornacı,tesviyeci,kaynakçı ya da marangoz filan gibi bir işçi isteseydiniz kolaydı,bunlardan pek çok işsiz var,ama hizmetçi bulunamıyor,dedi.

Hizmetçiler de iş arıyorlarmış ama,hemen kapışılıyormuş.

On gün,İş ve İşçi Bulma Kurumu'ndan haber bekledik,ses çıkmadı.Bir cumartesi öğleden sonra,bir genç kadın gelmiş, Kurum'dan gönderildiğini söylemiş.Kadını içeri aldılar.Otuz yaşında ancak,ama suratına bakılır gibi değilse de,vücuduna iyice bakılabilir gibi görünüyor elbisenin üstünden...

Salona aldık.Kendiliğinden koltuğa oturup,çantasından bir cigara aldı, cigarayı ağzına koyup,ateş versinler diye bakındı. Çakmağı çakıp cigarasını yaktım.

-Bir yardımcı arıyormuşsunuz...dedi.

Karım,

-Evet...dedi.

-Kalabalık mısınız?

-Altı kişiyiz...Seninle yedi olacak.

-Aaa! Çok..Kaçı erkek?

-Üçü...Ama biri on beşinde daha...

-Dayanamam.Ben bekâr bir erkek evi sanmıştım...Bana İş Bulma Kurumu'ndan öyle söylediler.

Karım kaşlarını çatarak bana,

-Sen İşçi Bulma Kurumu'na bekârım diye mi yazdırmıştın? dedi.

-Yooo...Medeni halimi sormamışlardı ki...

Kadın,şimdi bir evde çalışıyormuş, altı aydan beri bekâr bir adamın yanındaymış. Çok da memnunmuş,ama yakında adamın karısı geleceği için,ordan ayrılmak istiyormuş.Bunları anlatırken,bir yandan da çantasından aynasını çıkarıp,rujunu, pudrasını tazeliyordu.Karım büsbütün sinirlenip,

-Zahmet etmişsin,dedi,bizim ev uygun değil sana...

Aman bu hizmetçi bulma yüzünden günlerimiz ne eğlenceli geçiyor.Her şeyden önce karım benimle kavga edecek bahane bulamıyor."Sen,İşçi Bulma Kurumu'na kendini bekâr diye yazdırtır,şatifilli karıları evime getirtirsin ha!.."diye biraz söylendi ama,ben bu kadarına çoktan razıydım.

Bir akşam da,

-Böyle hizmetçi bulunmazmış, gazeteye ilân vermeliymiş,öyle söylediler...dedi.

Peki.İlân da verdik.

Bir pazar günü...Kapı çalındı. Kapıyı ben açtım.Kapının çerçevesine zor sığan bir kadın...

-Gazetede ilânınızı okudum da...

-Buyrun içeri...dedim ama,kadını hiç gözüm tutmadı.Bakalım,bizimkiler ne diyecek?

Böyle bir insan,ancak askeri müzedeki yeniçeri mumyaları arasında bulunabilir. Öyle iri ve öyle iri yarı...Boy,en azından bir doksan..Barbaros'un ya da Oruç Reis'in çektirilerinde,kalyonlarındaki leventler gibi maşallah...Bir bacakları,baldırları var, kilise direği gibi...Bacaklarından mavi mavi ne kalın damarlar pırtlamış ve birbirine dolanarak düğüm olmuş,çorabın altından bile görünüyor. Doğrusu,ben kadından korktum.Bu kadın evde herhangi bir şeye kızarsa,ev halkının yarısını bir eline,yarısını öbür eline alıp,labut gibi bizi çevirir ve evire çevire bir güzel döver...

-Sizde alaturka mı,alafranga mı? Ben hem alaturka yaparım,hem alagranga..dedi.

Ben,kadının evdeki helâyı sorduğunu sandım.Evde hem alaturka,hem alafranga helâ var.Ama bu ikisinin ayrı ayrı yapıldığını hiç duymamıştım.

Karım,

-İkisi de var.Niçin sordunuz? dedi.

-Hangisini isterseniz onu yaparım..

-Allah Allah..Ne gibi yani? dedim.

-Bazıları alaturka sever.Her iki servisi de yaparım.Hem alafranga sofra kurarım, hem alaturka yemek yaparım...

Haa,anlaşıldı.

-Ama orta işi göremem...

-Yani?

-Ortalık silip süpüremem..Çamaşır yıkayamam,ütü yapmam.Ne vereceksiniz?

Kadını başımdan savmak istediğimden,

-Biz,ancak,o da size,hem alaturkasınız,hem alafrangasını yaptığınız için iki yüz lira verebiliriz.

-Haftalık mı? Çok az..

-Hayır aylık...

Bir geniş kahkaha attı.Bizi,çoluk çocuk yerine koyarak senli benli konuşuyordu.

-Daha neler...

-Fazla veremem...

Kadın bize epiyce acıyıp gitti.

Gazete ilânı çok daha cümbüşlüymüş.. Hizmetçi diye ne kadınlar geldi gitti.

Bir akşam eve döndüğümde, evdekileri bayram sevinci içinde buldum.

-Ne oldu? Hayrola?

-Aman sus,hizmetçi bulduk...

-Hizmetçi mi buldunuz?

-Yavaş söyle.Kendisi içerde,duyar...

-Yani bu gizli kapaklı bir şey mi? Ben

DEVAMI KARŞIDA

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

POLİTİKAYLA UĞRAŞMAZ POLİTİKACILARLA UĞRAŞIR

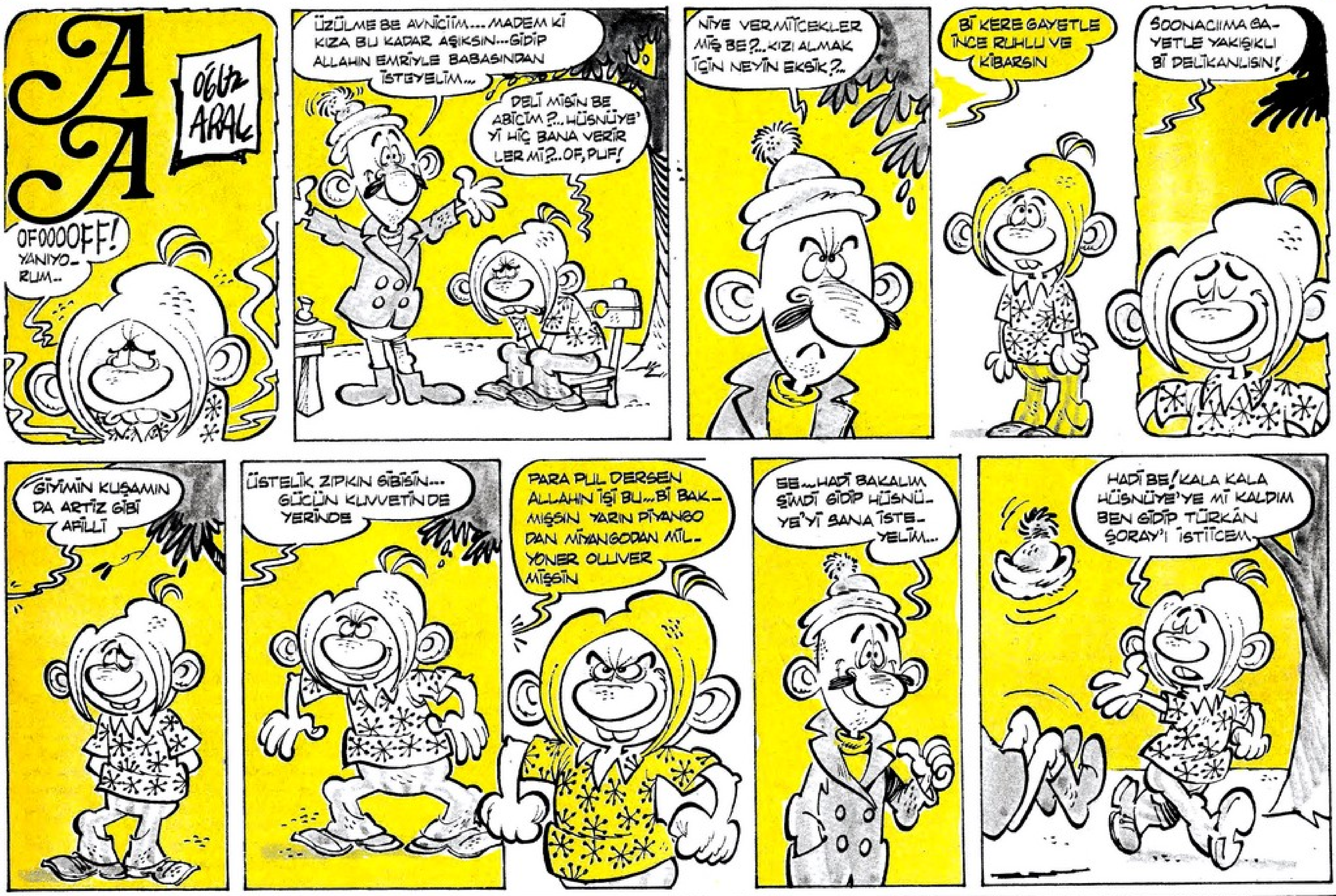

BİR HİZMETÇİ ALACAKTIK!

kötü bir şey söylemedim ki...

-Canım, hizmetçi denir mi hiç? Ya kızar giderse ne yaparız? Şimdi hizmetçilere yardımcı deniyor.

Karım,

-Ayten Hanım!..diye seslendi.

Kırıta kırıta, seke seke içeri bir kadın girdi. Offf, suratına da, başka bir yerine de bakılır gibi değil. Karım, besbelli, kıskançlık olmasın diye, böylesini seçmiş. Karım,

-Kocam...diye beni yardımcıya tanıtmaz mı!

Ağzını büze büze,

-Memnun oldum, ben Ayten...dedi.

Ayağa mı kalkayım, elini mi öpeyim, ne yapacağımı şaşırdım. El sıkıştık. Giyimi, kuşamı, basbayağı bir hanım, hatta aşırı bir hanım...Eve gelenler, hanımı, hizmetçiyi birbirine karıştıracaklar...

Oturdu.

-Cigara almayı unutmuşum, bir cigara verir misiniz? dedi.

Karım cigara koşturdu, ben çakmağı yaktım.

-Eee, konuşalım, dedi, ne verebilecek siniz? Önceden öğreneyim de...

Bilmem ki, ne verebiliriz? Bak bunu hiç düşünmemiştik.

-Üç yüz lira versek...

Karım kulağıma,

-Aaa, daha neler...diye fısıldadı.

Yardımcı,

-Beyfendi, bu zamanda üç yüz liraya memur bile çalışmıyor, bir çorap on lira... İyi bir ruj on beş lira...

-Paramız azsa da sizi memnun etmeye çalışırız. Ben iyiniyetli insanım.

Çapkın bir gülümseyişle,

-Bu iş yalnız iyiniyetle olmaz beyfendi...dedi.

Bunun üzerine bir kere de oğlumu görmesini söyleyerek,

-Cengiz! diye seslendim.

Oğlanın da gerçekten Cengiz Han' dan kalır yeri yok.

-Ne var baba?

-Gel oğlum, hanım bir de seni görsün,..

Kadın, Cengiz'e bakıp,

-Neyse, sizin güzel hatırınız için, dört yüze razı olurum, dedi, buzdolabınız ne marka?

Karım,

-Yok ama yakında taksitle alacağız ... dedi.

Canım, taksitle maksitle, neyle alırsak alırız, bunu hizmetçiye açıklamanın anlamı var mı şimdi?

-Korkarım sizde pikap da yok...

-Radyomuz var...

-Artık radyo da mı olmayacaktı..İstediğim plaklar olmazsa...

-Alırız.

-Çamaşır makineniz?

-Alacağız.

-Siz hele önce onları alın da...

Ayağa kalktı.

-Affedersiniz ama, dedi, ben sizinle yapamam... Rahatsız ettim, allahaısmarladık..

Kapıyı çekip gitti. Karım,

-Beğendin mi yaptığını? dedi...

-Ne yaptım ben?

-Daha ne yapacaksın? Bir hizmetçi parçasına bize hakaret ettirdin. Yani kadın, siz kendiniz bir yere hizmetçi olun demek istedi...

Karım ağlamaya başladı. Kaynanam, yatak odasına geçip, limon kolonlarıyla ovundu durdu, sinirini yatıştırmaya çalıştı.

Ama o günden sonra da bizim evde hizmetçi sözü edilmez oldu. Herkes kendi işine koyuldu, evimiz de düzene girdi.

Gazetedeki ilânı okuyanlardan daha bir kaç kişi geldi ama, karım onları,

-Hizmetçi bulduk..diyerek kapıdan çevirdi.

SON

YERLİ GIRGIRLAR

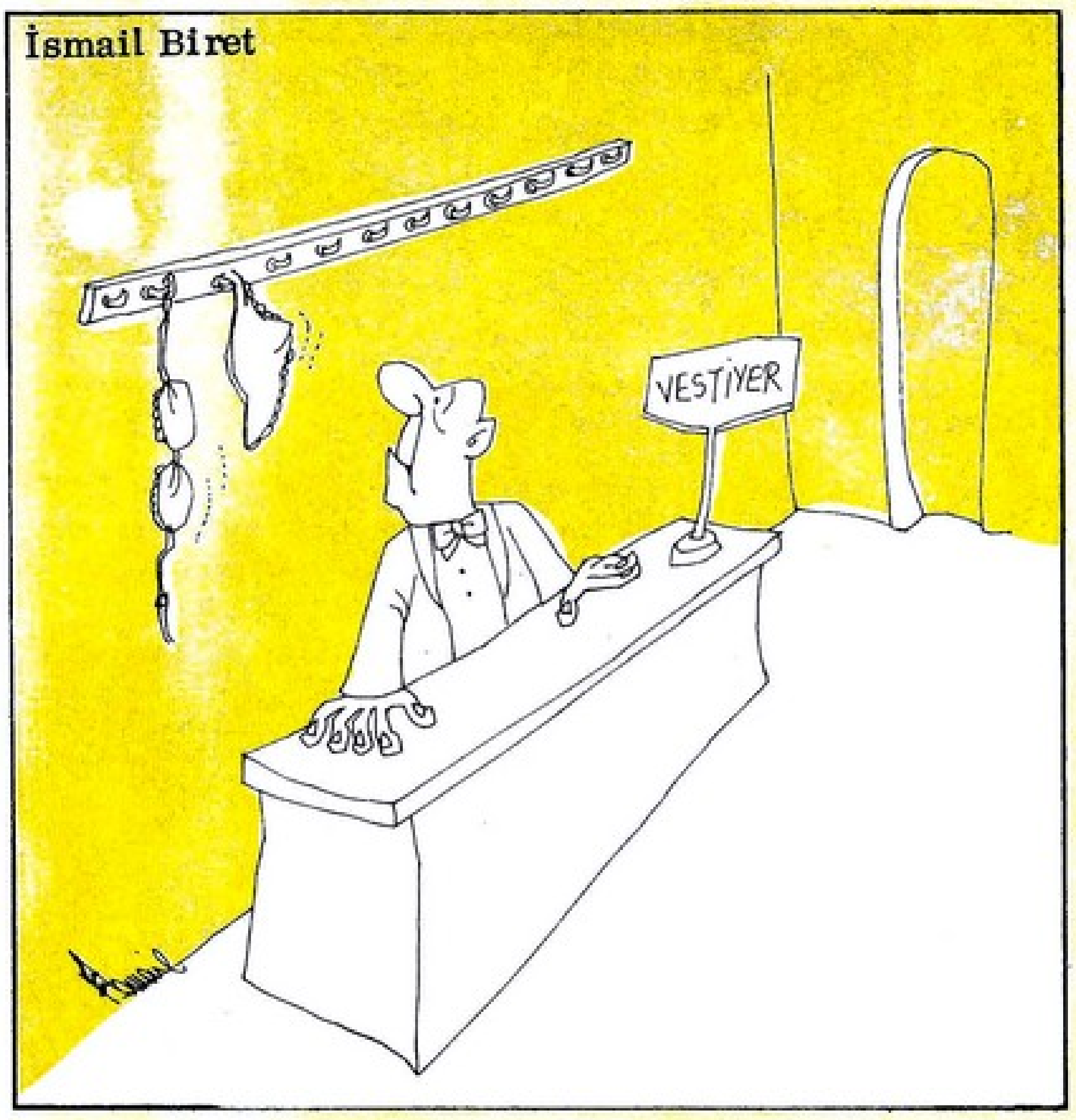

YAZISIZ

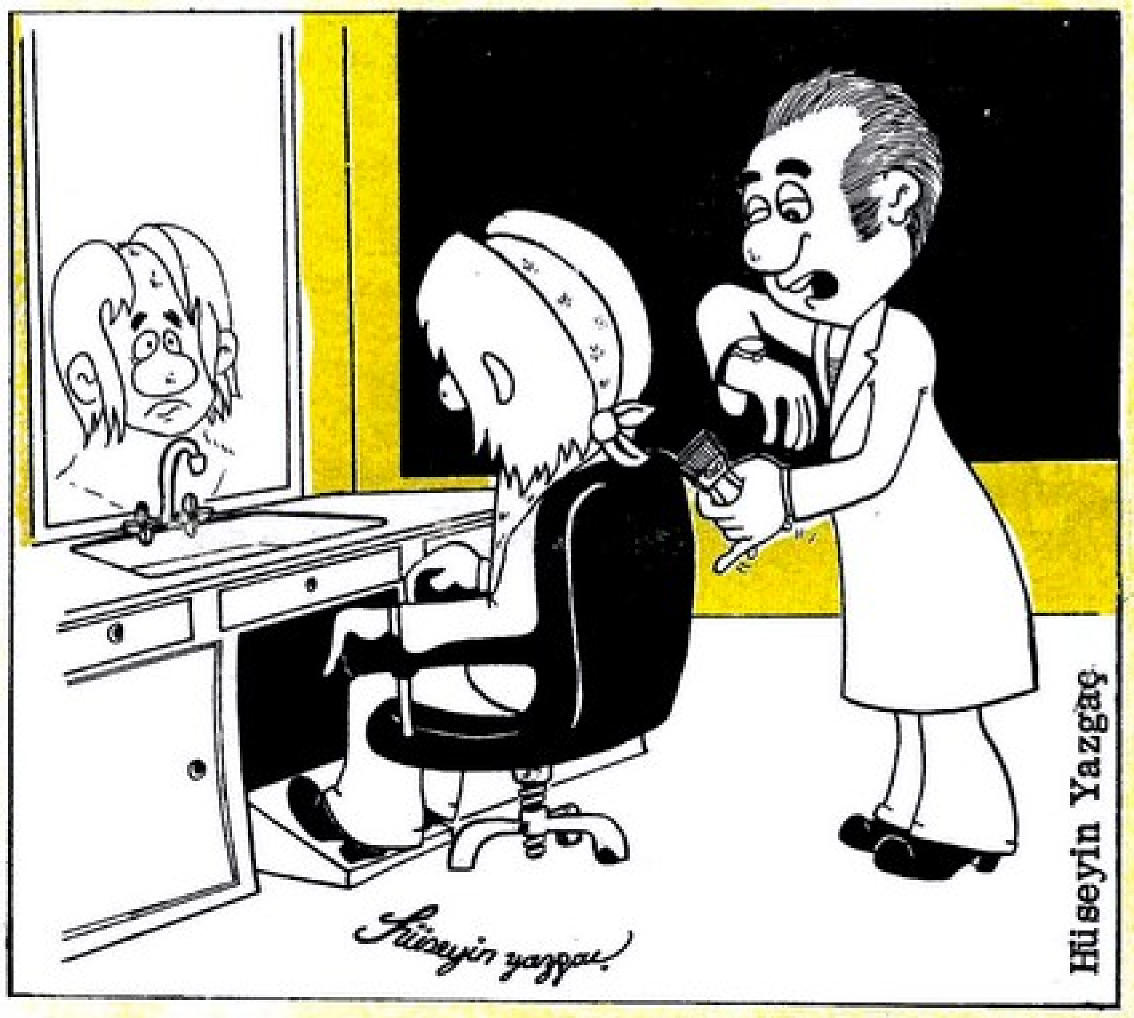

-Ooo!...Kapanma saatim gelmiş.En iyisi siz şimdi gidin yarın gelin.

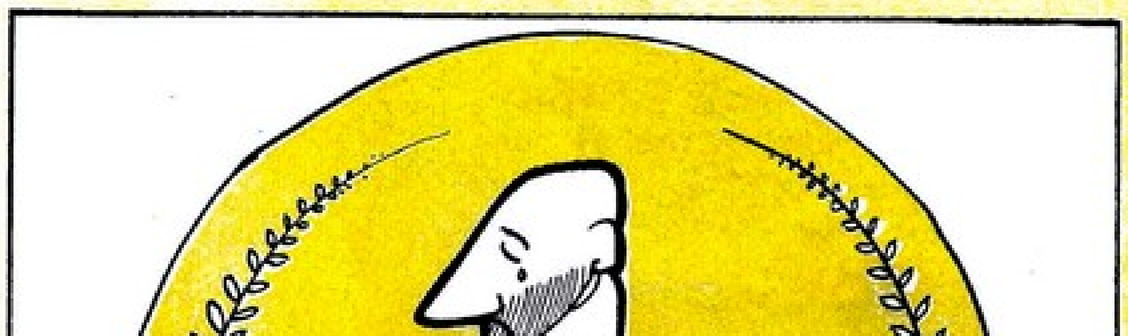

Para babası

-Sana sarılınca içimi bir ateş kaplıyor Cafer.